גליון מס. 134 • כ״א אב תשמ״ח • 4.8.1988

שבוע...

"מעריב לילדים" בעמודים 21—23

הקיץ של טיני

ישראל אלימלך:
כדורסל בבלא

נסיך באר־שבע
מוצע למכירה

מכבי חיפה:
זה הכל ביזנס

אופל קדט

יש לה קרדיט על הכביש

69

נהגים בלבד יזכו במכונית שהיא 100%

הזדרז וקנה עכשיו אופל קדט, המכונית שיש לה קרדיט גדול על הכביש.
קנה עכשיו אופל קדט ותהנה ממנוע חזק ואמין שהוכיח את עצמו במשך שנים (1300 סמ"ק, גיר רגיל או אוטומטי), מ־4 או 5 דלתות, מאיכות גימור אירופאית, מבטיחות מקסימלית, מחיסכון ניכר בדלק ובאחזקה השוטפת, מחשירות המעולה **ועכשיו גם המחיר.**
קנה עכשיו אופל קדט. המכונית שהיא תגלית כל פעם מחדש.

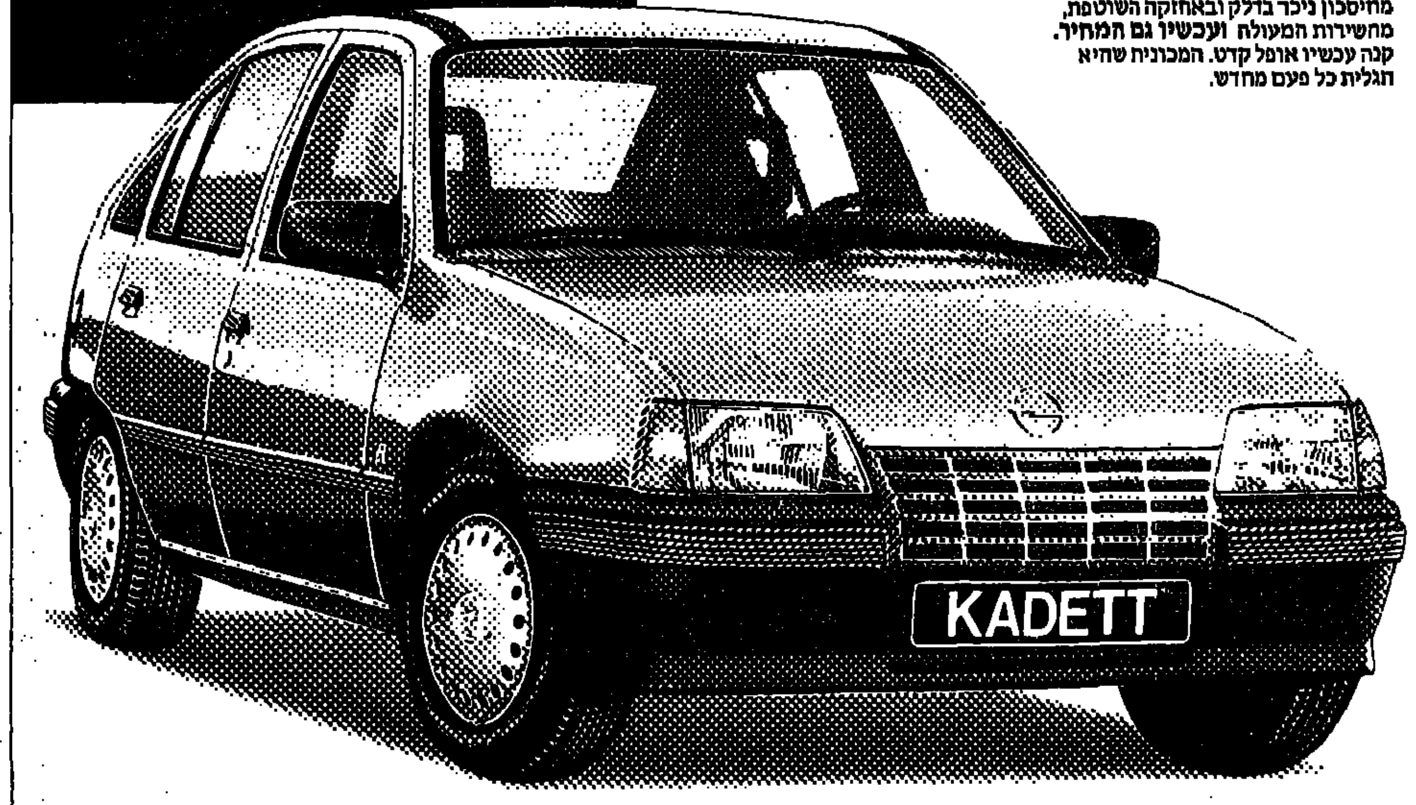

אופל קדט 1300S	מחיר מחירון	[illegible]	הרווח שלך
5 דלתות, גיר רגיל קוד 34698	35,306 ש"ח	30,764 ש"ח	4,542 ש"ח
5 דלתות, אוטו', קוד 34695	38,426 ש"ח	33,456 ש"ח	4,970 ש"ח
4 דלתות, גיר רגיל קוד 39698	36,754 ש"ח	32,011 ש"ח	4,743 ש"ח
4 דלתות, אוטו', קוד 39695	39,873 ש"ח	34,701 ש"ח	5,172 ש"ח

אפשרות לאשראי עד 85% ממחיר המכונית
(לא כולל מע"מ) באמצעות חברת מימון

המחירים כוללים מע"מ
מחיר רגיל לפי מחירון מס' 13/88
מחיר מבצע לפי מחירון מס' 19/88

OPEL

Backed By The Worldwide Resources of General Motors

משרד ראשי ותצוגה: פ"ת, ק. אריה, היצירה 6, טל' 9231873;
אולמות תצוגה ליאו גולדברג בע"מ.
ת"א: דרך פ"ת 86, טל. 336911;
ירושלים: שלומציון המלכה 15, טל. 234536; חיפה: דרך יפו 132, טל. 530281,
ב"ש: מורדי הגיטאות 96, טל. 70507; סוכנים: חיפה: "בית הסבטניול",
יפו 19, טל. 512251, פ"ת: "כהן את מילר"; בר כוכבא 39, טל. 911159,
חדרה: "מוסך כהן", שכונת ביאליק, טל. 31379; רחובות: "מוסך צמד",
דרך יבנה, טל. 461591; נצרת: בשארה ויוסף סרוג'י, פאולוס השישי טל. 70030.
נתניה: אוטו מרכז רח' הרצל 50, טל. 053-24967.

OPEL GM

ליאו גולדברג בע"מ המניע להצלחת אופל בישראל

נפתח!
פתוח יום יום
מ־10 בבוקר ועד...
באולינג
מרכז הבאולינג ראשל"צ, ז'בוטינסקי 65

השבועון לצעירים
מעריב לנוער
יש לי המון חברים שזה גם הקטע שלהם
מעריב לנוער זה הקטע שלי
הוא כותב לי חיבורים מרגשים מהמגזין הישרה
הוא צעיר עם המון נסיון
רק בזכותו מדרגה בכוסה לחדר שלי... איזה פרסטר מגנה
אני חושב שאבד אשאר איתו עד הצבא, לפחות
את"פרפ 88"אני קורא בפול-זון
הוא: הי, את עם השרשרת!
היא: אני?
הוא: כן, כן, את רוצה סיבוב
היא: אתה מתכוון אליי?
הוא: כן.
היא: מה הקטע שלך?
הוא: הקטע שלי זה ספורט
הקטע שלי זה פופ ואופנה
היא: אה, איזה קטע. עכשיו
הבנתי אותך. מעריב לנוער
הוא: כן, זה הקטע שלי
היא: גם שלי!

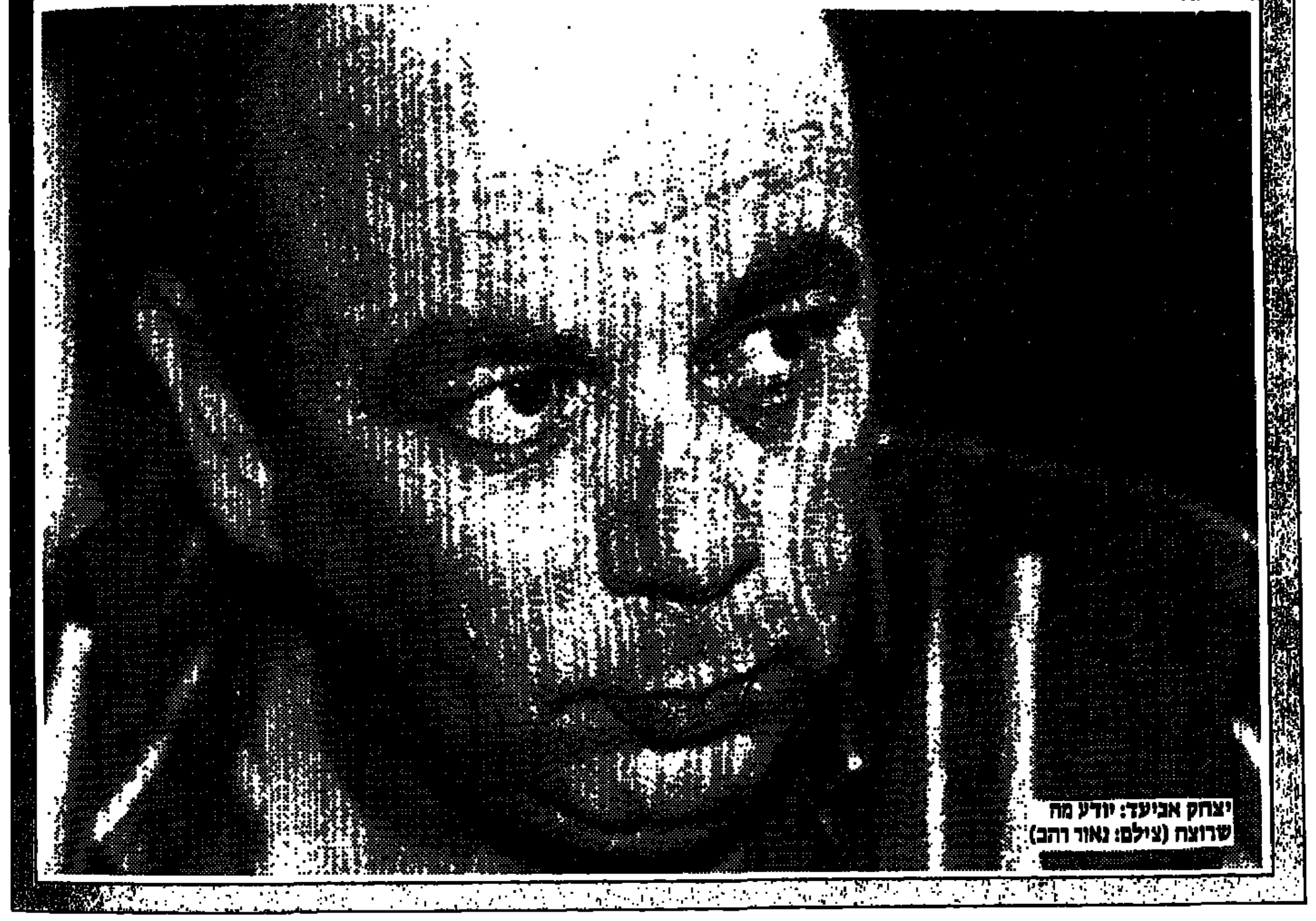

יצחק אביעד: יודע מה שרוצה (צילום: נאור רהב)

הכל זה ביזנס

יצחק אביעד, יו"ר מחלקת הכדורגל של מכבי חיפה, משלם לשחקניו "לפי הפרודוקציה" □ לכן, לא כדאי להם לחזור על הישגי העונה הקודמת ובמיוחד לא על הפליי־אוף התחתון □ מנסה ללמוד ממכבי ת"א כדורסל: הוא יציב את התשתית ונורמות הניהול, אך יסלח לשחקנים אם לא יביאו 19 אליפויות רצופות □ זה גם יחסוך לו הרבה כסף □ טוען: דניאל בריאלובסקי לא הסכים לשיטה הכספית החדשה

משה גורלי

השנה זו הפועל תל־אביב, ובשנה שעברה היתה זו מכבי חיפה. להבדיל מהכדורסל, שם "ניטפל" התיק לקטנים (ליגה ארצית ומטה) – הרי שבכדורגל זוכות גם הגדולות לטיפולם של מס־הכנסה, משרדי חקירות פרטיים ואפילו המשטרה. רעידת האדמה שפקדה את מכבי חיפה בשנה שעברה, בדמות "דו"ח כומס" על ספיחיו השערוריתיים, חייבה טלטלה פרסונאלית, וזו באה כדמותו העגלגלה של יצחק אביעד, שהחליף את צבי וייצנר כיו"ר מחלקת הכדורגל.

אביעד בן 36 הנראה מבוגר מגילו הוא איש עסקים אמיד, המנהל את מכבי חיפה כעסק לכל דבר. עם כניסתו לתפקיד, הורים מכיסו הפרטי 400 אלף ש"ח, כהלוואה – וכמי שמושקע בכספו הפרטי, אסור לו להרשות לעצמו את ההפקרות החוגגת באגודות הנסמכות על כספי ציבור.

"משלם לשחקנים לפי הפרודוקציה", כדבריו. כבר לפני שנה בנה שיטת תשלום יחודית, והשנה יש כבר קולגות שמתעניינות בשיטה, כדי לאמצה – רני לאופר ממכבי ת"א, למשל.

עדיין תחת הטראומה

השיטה מצמידה את השכר לתפוקה בדרך הבאה: עם כל שחקן נחתם הסכם לשכר מסגרת, המותנה בצבירת 60 נקודות ליגה. לדוגמא: אם שכר המסגרת הוא 30 אלף דולר, יקבל השחקן שליש ב־10 תשלומים שווים ושני־שליש, אם תאגור הקבוצה 60 נקודות. אם תצבור פחות – יקבל השחקן באופן פרופורציוני פחות. אם יותר – יקבל יותר.

"בשנה שעברה היה קל יותר להעביר את זה, כי השחקנים לא כל־כך הבינו את השיטה – וחוץ מזה היו תחת הטראומה של כל מה שקרה סביב הקבוצה", אומר אביעד. שיטה זו כמובן פגעה בכיסם של השחקנים, שלא התקרבו ל־60 נקודות, אבל אביעד, מצידו, מצטער על משהו אחר: "לא לקחנו בחשבון שניפול לפליי־אוף התחתון ונאלצנו לשלם פרמיה מלאה על משחקים קלים. השנה הפקנו לקחים, ואם השחקנים יגיעו שוב לפליי־אוף התחתון, הם יקבלו רק 50 אחוז".

השנה, למרות שהשחקנים כבר הבינו את השיטה ולמרות ש־60 נקודות הם שוב יעד קשה, הצליח אביעד לגמור עם כולם – חוץ מדניאל בריאלובסקי, שלא הסכים לקבל את השיטה. לדניאל יש חוזה ל־4 שנים, שהבטיח לו 80 אלף דולר לשנה הקרובה.

"דניאל הבין בעצמו שהוא מכביד עלינו, והביע רצון לעזוב כיוון שלא היה מוכן לחלק את ה־80 אלף הדולרים שלו, בשיטת השליש ושני־שליש". חוץ מדניאל, לא יכול היה אביעד לגעת בחוזים ארוכי טווח. החוזה של זאהי ארמלי נגמר השנה ובסופה – אם אביעד ישאר עיקבי – ייאלץ גם זאהי

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר טל: (03)439442

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: לוסי קזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

© כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

בשער

משה סיני כפי שכמעט אין רואים אותו: משחק ביליארד. מודאג ממה שמתרחש במועדונו. צילם: רונן בן־מנשה (אולפני צילום רונן)

מה בגליון

5-4: מכבי חיפה: הכל ביזנס; 6: הזירה שלו; 7: שיחות עם רוזין; 8-9: אלי וייצמן; 10-11: המלך בכלא; 12-13: הקיץ של סיני; 14-15: חיפות בשחיה; 16: ד"ר גדעון אריאלי; 17: ספורטאי החודש ולקראת סיאול; 18: שוטה

לייחל להצלחה קבוצתית, בצד זו האישית.

אביעד חושב ביזנס. מנסה להפיק לקחי עבר, מנסה לקדם אתגרי עתיד ומשתדל לחקות מודלים מצליחים. אחד מלקחי העונה האחרונה הוא, שאליפות נרכשת דרך כושר גופני.

אביעד: "בשנתיים האחרונות לא עברנו ברציגות על הנושא. השנה מינינו מאמן כושר חדש. רמות נערצת על־ידי השחקנים, אחד שרץ איתם ומבצע הכל. שלחנו אותו לפגישה עם אבי אלמוג, ולאלמוג לא היה מה ללמד אותו".

מערך שמרטפים

לקח נוסף הוא ביחסיו עם העתונות. בשנה שעברה ניכווה אביעד קשות בשני עתונים, המקומון 'קול חיפה' ו'חדשות'. הסיבות, כרגיל במקרים אלו, מגוונות: אי שיתוף פעולה, חיכוכים אישיים וגם המילכוד הבא: בעיתון אחד צלבו אותו על שסירב לגנות ולהתנער מוייצנר ובעיתון אחר, שדווקא אהב את וייצנר, צלבו אותו על כך שהעז להחליפו.

השנה, החליט אביעד לא להסתבך ומינה את העתונאי הוותיק ישעיהו (שעיה) פורת, כקצין קישור לעיתונות. פורת עומד בקשר שוטף עם העיתונים, מקווה למסר מסיבות עיתונאים מסודרות, בסוף כל משחק ובנוסף, שופע רעיונות שיווקיים ופירסומיים, לאיכלוס מכסימאלי של יציעי קרית־אליעזר בעונה הקרובה.

מודל החיקוי הוא מכבי ת"א, כדורסל. אביעד בנה סביב השחקנים מערך של שמרטפים הדואג לכל צרכיהם. יש מי שממלא עבורם את הדו"ח למס הכנסה ואחר דואג לברז דולף בביתם. כתמורה, הוא דורש לויאליות למקור הפרנסה. ואליפות? – "למדנו בשנה שעברה לקח חשוב: על אליפות לא כדאי לדבר, כדאי לעשות".

בכל מקרה, על מאבקי האליפות אחראי הצוות המקצועי. אביעד דוגל בחלוקת עבודה. את תפקידו שלו הוא רואה בהנחתן וגיבושן של נורמות ניהול תקינות, תשתית כלכלית ועיצוב המסגרת שתאפשר לשחקנים את מיטב התנאים. יחד עם הקבוצה, קיבל גם מגרש לאייש את ההנהלה כראות עיניו.

לצידו מכהגים ארי סושרד, צביקה בראונשטיין, נועם רשף וציון ביטון, האחראי על פלוגת הסדרן. על הצד המקצועי אחראים המאמן אמציה לבקוביץ והמנהל המקצועי ג'וני הרדי.

מטבע עובר לסוחר

הרדי גידל את כל שחקני הבית של הקבוצה והמאגר הוא גדול ומפורר בכל הארץ: ממן, פרסלני, בן־שטרית וסלקטר – הם מטבע עובר לסוחר, שמכניס כסף טוב.

להפועל חיפה מציע אביעד עיסקה: לרכוש ממנה לצמיתות את טל בנין, ותמורת ה"נכס" הזה, שהוא מעריך את מחירו בכ־70 אלף דולר, תשאיל מכבי להפועל ארבעה שחקנים (אוסמו הגדול, צדוק מלכה, שלום לוי ושוער). לא כרור אם העיסקה תצא לפועל, אך ההצעה מלמדת משהו על פוטנציאל התימרון שמאפשר הקאדר הרחב.

אולם גם הקאדר הרחב לא נותן את כל התשובות. הבעייה הבוערת היא מציאת פליי־מייקר, תחליף לדניאל בריאלובסקי.

אביעד: "דניאל לא נתן את הפרודוקציה שציפינו ממנו. למרות שהוא הכשרון הגדול ביותר ששיחק אי פעם בארץ הוא לא ווינר, ולא אחד שמסוגל למשוך קבוצה שלמה. ומהצד השני, שאר השחקנים פיתחו בו תלות מוגזמת, שמנעה מהם לקחת אחריות ולמצות את עצמם".

מהשנה, אביעד הוא גם חבר הנהלת ההתאחדות. הפרוייקט שלקח על עצמו לקדם הוא הבאת זרים לכדורגל הישראלי. "את אימרה בורה ההונגרי יכולתי להביא כ־25 אלף דולר לעונה, עפ"י מבנה השכר במכבי חיפה". בעניין הזרים, זוקף אביעד לעצמו הישג ראשון: "הפועל היתנה את הזרים בצימצום הליגה ל־12 קבוצות. שיכנעתי את מרכז מכבי שעדיף 12 קבוצות עם זרים, מאשר המשך המצב הקיים, המוביל למבוי סתום. ואמנם מילצ'ן הודיע כבר שמרכז מכבי מקבל את ענין הצימצום בגלל החשיבות של הזרים".

הרושם שיוצר אביעד הוא של אדם היודע בדיוק מה שהוא רוצה, ומה שהוא רוצה זה קודם כל תקציב מאוזן שמפעיל קבוצה בריאה. הישגים, הוא מאמין, יגיעו באופן טבעי. אם לא יגיעו – יתנחם לפחות, בחיסכון הכספי שיותיר חלק מהמשכורות המתוכננות בקופת האגודה. את הכדור העביר לשחקנים: לא רק בשביל כבוד צריך לעבור קשה – גם בשביל הכסף.

נלך לקראת משפחת רן

הטרגדיה של אבי רן ז"ל הולידה פרשה עגומה נוספת, בדמות מערכת יחסים עכורה בין האב משה רן למכבי חיפה.

אביעד: "הרקע למחלוקת היא רמת הציפיות של משפחת רן ממכבי חיפה, במישור הכספי. למעט הוצאות ההלויה, שהסתכמו בכ־30 אלף ש"ח, לא יכלה הקבוצה לסייע יותר.

"משה רן נתן לי להבין שמצבו הכלכלי הורע מחמת מותו של אבי, שהיה הבסיס הכלכלי של המשפחה וההשקעה לעתידה.

"מכבי חיפה בהחלט תלך לקראת המשפחה, אך לא תחת לחץ. צריך לתת לזמן לעבור וכשהמשקעים והלחצים יירגעו, אני בטוח שנגיע להבנות, שישביעו את רצון שני הצדדים".

דניאל בריאלובסקי (מימין, חותם לצידו של ראש עירית חיפה, אריה גוראל). אביעד: "הבין שמכביד עלינו" (צילום: דורון הורוביץ)

טל בנין (משמאל). אולי תהיה עיסקה עם הפועלו

אוהד בונה חוזה לשחקן

אביעד: "במכבי חיפה, תמיד היתה מעורבות שלילית של אוהדים, שבעבר השפיעו והתערבו אפילו בחוזי השחקנים.

"למשל, אבוטבול בנה את החוזה של איתן אוהדוני. היה ברור לי שחייבים לנתק את הקשר הזה. זה לא היה פשוט. קיבלתי איומים טלפוניים על אשתי ועל ילדי. כ־30 אוהדים התפרצו למשרד שלי.

"לדעתי, עכשו הישגנו שקט בענין הזה. אני אפילו זוכה מהם לעידוד, אם כי לא כפה מלא".

שיחות עם "מר כדורסל"

משה לרר

דברים שרואים משם לא רואים מכאן

ברוך שובך יהושע. 10 ימים לא היית כאן. נסעת עם זאב ליבר לאמריקה, לחפש שחקנים בשביל אליצור נתניה. כאשר יצאת, לא היתה לך קבוצה בנתניה. איזו הרגשה זו לצאת לאמריקה כאשר כאן בבית עוד שום דבר לאט סגור ?

– אתה צודק. קשה לנסוע לחפש שחקני חיזוק באמריקה, כאשר אתה לא יודע מה הרכב הקבוצה שלך לקראת העונה הבאה. ראשית, אתה לא יודע בדיוק מה לחפש, אם כי לגבי תפקיד אחד, לפחות, ידעתי שאצטרך שחקן, ריבאונדר, במקומו של פיל לוקהט ששוחרר.

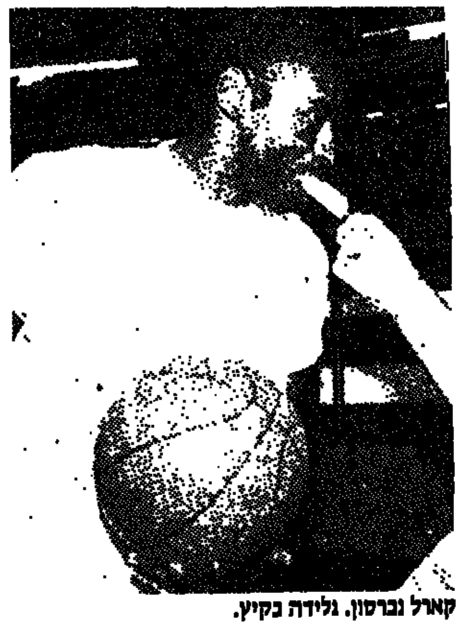

קארל נברסון. גלידה בקיץ.

מצאת שחקן כזה ?

– כן. מצאתי בחור צעיר, בוגר קולג', 204 ס"מ, אפשר לגמור אתו על משהו בין 20 ל־30 אלף דולר.

זה הכל ? אז למה קבוצות אחרות משלמות 60, 70 ואפילו 80 אלף ?

– כאן קבור הכלב. יש, כידוע לך, סוכנים לא רק באמריקה. יש באירופה וגם בישראל. סוכן חייב להרוויח, אחרת איזה סוכן הוא, סוכן למה? אז אם יש שחקן שאפשר לקבל אותו ב־20 אלף – הסוכן מקפיץ את המחיר ישר ל־40. זו העבודה שלו וכולם מתחלקים ברווח.

וחוץ מהשחקן הזה, יש לך אחד נוסף בתכנית ?

– כן. יש לי רשימה של 15 שחקנים. אך כאמור, רק ברגע שאדע את הרכב הקבוצה שלי כאן, כמה ישראלים וכמה מתאזרחים יש לי, אחליט סופית.

בסך הכל – רק כאשר נמצאים שם, מבינים את העסק. מה שרואים שם, לא רואים כאן.

מכל האמור אני מבין שאתה חותם עם אליצור ?

– נכון לרגע זה ולשיחה שלנו (יום שני, השבוע), כן.

קיץ משני עברי האוקיאנוס

"מר כדורסל" לא היה בארץ לתקופה קצרה של 10 ימים. יחד עם איש הנהלת אליצור נתניה, נסע יהושע רוזין לארה"ב לחפש שחקני חיזוק. שגעון התשלומים שאחז את האגודות בארץ, עוד לא הגיע לרחובות קווינס, מנהטן או הארלם. שם עוד אפשר להשיג גארד טוב במחיר סביר של 10 עד 15 אלף דולאר. שיחת השבוע התרכזה בנושא ליגות הקיץ שם – וכאן. ***משה לרר***

נברסון חוזר; פרימן למבחן

יהושע, אתה נסעת לאמריקה והנה שם אתה פוגש כמה חברה מכאן, כמו נברסון, פרימן, מייק לארגי. מה המצב אתם ?

– כן. קארל נברסון הוא היחיד שליבר ואני יודעים שהוא חוזר לארץ. הוא מודע לכך שיצטרך ללכת לצבא, אבל זה לא כל כך מפחיד אותו. לא ישלחו אותו לגולני או לגבעתי. נברסון הסתובב אתנו במשחקי ליגת הקיץ בניו־יורק ויחד אתו ראינו כמה שחקנים.

גם את וויין פרימן מהגליל העליון ראיתם.

– נכון, אבל לגביו אין עדיין כל ידיעה ברורה אם הוא חוזר או לא. הסיבה: בעונה הקרובה תשחק בליגה המקצוענית קבוצת "מיאמי היט" מפלורידה, שאחד מבעליה הוא הישראלי רענן כץ. פרימן טס לפלורידה למבחנים. "אם אצליח – אני נשאר שם; אם לא – אני חוזר לארץ", כך אמר לנו.

מישהו בגליל עדיין מקווה לכשלונו של וויין במבחנים.

ומה עם מייק לארגי ?

– יש לי רושם שהוא לא היה מרוצה מהעונה האחרונה שלו בהולנד. אם הפועל ת"א היתה נותנת לו הצעה טובה – הוא היה חוזר לארץ.

ואתה, לו אימנת את הפועל ת"א, היית מחזיר אותו ?

– תלוי. לו הייתי זקוק לשחקן בתפקיד שלו – בוודאי שהייתי מחזירו.

וויין פרימן. למבחן במיאמי.

כן, אדבר אתך בעוד 3 שנים...

תשמע סיפור. יחד עם פרימן ונברסון הלכנו למגרש ברחוב ה־26 במנהטן, שם התקיימו המשחקים בליגת הקיץ המקומית.

פתאום אני רואה משהו שחור קופץ לי בעיניים. מי זה, מי זה, אני שואל את קארל ואת וויין. לא יודעים. בחור. רוצה לדבר אתו אומר לך את האמת. הוא נראה לי להיות טוב יותר מלאבן מרסר. קופץ לשמיים, חוסם, קולע. מאוד התלהבתי, אמרתי לליבר להוציא פנקס צ'קים.

רגע, רגע. בא הבחור, אנחנו מדברים אתו. בהחלט, הוא מוכן לבוא, אבל בסוף מוסיף עוד משפט:

"אני מוכן לדבר אתכם בעוד שלוש שנים. אני צריך קודם לסיים את הקולג'"...

עם ה־212 סנטימטרים שלו, היום בגיל 18, אומרים עליו שמקומו ב־N.B.A. מובטח.

ליגת קיץ – שם וכאן

מביקור בכמה מקומות שבהם התקיימו משחקי ליגת הקיץ בארה"ב – חזרת ישר למשחקי ליגת הקיץ שלנו. ביום ראשון השבוע, ב־11 בלילה, עוד לא היית בבית ויפה, אשתך אמרה שאתה עוד במשחקים. איך היה ?

– אני חייב לומר שאירגון המשחקים כאן, על ידי אריה מליניאק, עומד על רמה גבוהה מאוד. יש לו כמה מהטריקים שעושים באמריקה כדי לעניין את הקהל, ופרט למקום אחד, בהארלם, שם ראיתי את שלב חצי הגמר בליגת הקיץ (8000 איש היו באולם !) – האירגון שלנו, כאן, מצטיין בהחלט.

אתה מדבר הרבה על אירגון, איך השחקנים שראית כאן ?

– להגיד לך את האמת ?

רק את האמת. יהושע, רק את האמת.

– לא כל כך התלהבתי מהשחקנים. יש כמה מוכשרים, צעירים, אבל בסך הכל אין הפתעות. את הטובים, כמו דורון ג'מצ'י, הרי אנחנו מכירים. לגבי כל האחרים – זה מפעל יפה, אם כי אני לא כל כך בטוח שבעונה הבאה נראה בקבוצות כוכבים חדשים שנתגלו בליגת הקיץ.

ומבחינה זו יש הבדל בין ליגת הקיץ שלנו לבין זו שבאמריקה ?

– בוודאי שיש. קודם כל בשחקנים הנמוכים. ראיתי עשרות גארדים, שחורים, וכל אחד מהם טוב יותר מכל גארד אחר שאני מכיר בארץ. אתה יכול לקנות היום גארד באמריקה ב־10 אלפים דולאר, מקסימום 15. הבעייה מתחילה עם הגבוהים. אל תחשוב שגם שם יש אינפלציה בגבוהים. כל גבוה שמרגיש שהוא שווה משהו – דורש כבר סכומים שהם בשמיים.

תרשה לי לשאול אותך, כשנסעת עם זאב ליבר לאמריקה, על איזה סדר גודל של כספים דיברתם ? מה היה התקציב שעמד לרשותכם כדי להציע לשני שחקני חיזוק ?

– אמרתי לך כבר שלשחקן המיועד להחליף את פיל לוקהט, הצענו משהו שבין 20 ל־30 אלף. מה שנשאר לנו זה סכום דומה. בכלל, אחרי הברוך הכספי ששאליו נקלעה אליצור נתניה בעונות האחרונות, הגיעו העונה להחלטה שיפסיקו לשלם את הסכומים האדירים שנהגו להבטיח קודם לכן. ליבר אמר לי שאין בכוונתו להוציא יותר מ־60 אלף דולאר.

ואפשר לקבל שחקנים טובים בסכומים האלה ?

– האמן לי שאפשר. מי שמנפח את התשלומים הם, בעיקר, הסוכנים. ברגע שהאגודות יפסיקו לשלם את הסכומים הגבוהים – נוכל לרכוש שחקנים טובים, אולי לא ברמה של מגי, אבל בהחלט טובים. ■

משה לרר

הזירה שלי

91 שניות יותר מדי?

לפחות שני עתונאים – אולי לא מן השורה הראשונה, אבל בלי ספק ב"חמישייה הראשונה" של יושבי הכסאות סביב הזירה באטלנטיק־סיטי, וגם זה נחשב לגבוה בסולם הדירוג של העתונות – לא ראו את הקרב בין מייק טייסון למייקל ספינקס.

שניהם, ממדינות שאינן דוברות אנגלית, הסתבכו ביציאה מאולמות הקאזינו, ולא ידעו בדיוק היכן נמצאת זירת האיגרוף. עד שמצאו והגיעו – היה כבר הכל גמור. הם אפילו לא שמעו את הכרוז מכריז על מייק טייסון כמי ששמר על תוארו העולמי. בעודם מנסים להתקרב לזירה, רצו בכל זאת להיות קצת בעניינים, נהדפו בידי מאות עתונאים שהיו בדרכם החוצה. It's Over, It's Over, צעקו הקולגות. שני ה"זרים" לא הבינו במה מדובר. מה נגמר, מי נגמר...

Usa Today, עתון אמריקני צעיר מאוד (בספטמבר יהיה בן 6), הביא את הסיפור הזה בדיסקרטיות רבה. פרט לציון העובדה ששני העתונאים לא באו ממדינות דוברות אנגלית, לא עסק עוד העתון בפרשה הקצת מצחיקה הזאת, אבל מוסר השכל אחד, בכל זאת היה לו להציע לשני החבר'ה הללו: "לעולם אל תקבעו שתי פגישות לערב אחד"...

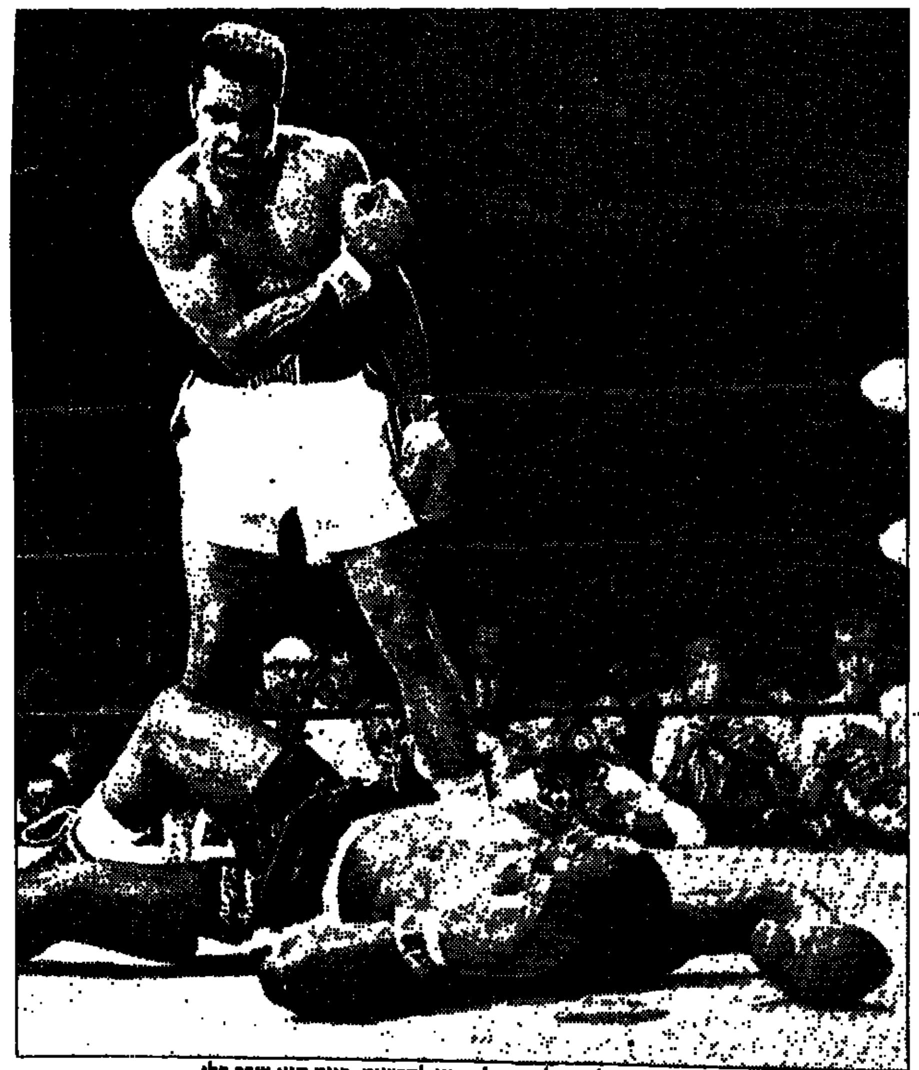

ככה היינו רוצים לזכור את מוחמד עלי. שולח את ליסטון לקרשים. כיום הוא שבר כלי.

* * *

מטרתו האמיתית של Usa Today, בהביאו את הסיפור הזה, לא היתה לנגח בשני העתונאים השלומיאלים, שעברו אלפי קילומטרים בדרכם לאטלנטיק־סיטי ואיחרו בכמה שניות את הקרב כולו.

מטרתו היתה אחרת, והיא באה לידי ביטוי במדורים אחרים בעתון, לא דווקא במדור הספורט.

המטרה העיקרית היתה לברר, באמצעות משאל מחוף אל חוף, אם 91 השניות שבהן שהה מייקל ספינקס במחיצתו של מייק טייסון, היו 91 שניות שימיטו אסון על ענף האיגרוף.

שאלה נוספת היתה: האם יש להוציא את ענף האיגרוף מחוץ לחוק בארה"ב.

אם תרצו – שתי שאלות, קשורות זו בזו, שכן אם 91 השניות ימיטו שואה על הענף, מה כבר המרחק משואה אל איסור כללי לעסוק בענף ?

* * *

עתונאים ומומחים תרמו טורים משלהם. לא השגה כל הכרעה. מול מאמר ראשי של Usa Today, הקורא להחיל חוקים פדראליים על ענף האיגרוף, פורסם במקביל מאמר חתום בידי ספיידר ביינום, השולל את צורך בחוקים פדראליים."האיגרוף הסתדר עד היות טוב מאוד בלי חוקים כאלה", אומר האיש מדאלאס, טקסאס, לא אחר מאשר היועץ המשפטי של התאחדות האיגרוף בצפון אמריקה.

ברברה ריינולדס, עתונאית חוקרת מטעם העתון, שואלת: "האם הייתם רוצים לפגוש את מייק טייסון, הילד הרע מהגטו, פנים אל פנים בסימטה חשוכה, או אולי אתם מעדיפים לראות אותו בביתכם, שולח אגרוף ממסך הטלוויזיה?"

ברברה, המעידה על עצמה שגיבור תקופת הנעורים שלה היה מוחמד עלי, אינה בעד חיסול ענף האיגרוף. "עלינו לעשותו בטוח יותר, כך ש־91 שניות לא יוכלו להיות כל כך הרסניות. אבל לאסור לקיים את הספורט הזה – לא ולאו".

מעברו השני של העמוד, אנו קוראים את דעתו השוללת של וויליאם ב. הוצ'קיס. הכותרת לדבריו מדברת בעד עצמה: "אנחנו חייבם לאסור את ענף האיגרוף; אי אפשר לעשותו בטוח".

אבל אם נוסיף לפני השם את תוארו של וויליאם ב. הוצ'קיס, את התואר דוקטור, ובתפקידו הוא נשיא ההסתדרות הרפאית בארה"ב, נבין מיד במה ובמי מדובר. רופא מן השורה, אחרי שהוא רואה את מוחמד עלי מדדה בזיה ומתקשה בהרמת יד לשלום – בוודאי שיאמר שאיגרוף זה לא ספורט, או כדבריו:

"איגרוף זה ספורט אכזרי";
"זה לא אנושי";
"זה לא מוסרי";
"ענף הספורט היחידי שמטרתו להסב נזק למוח";
"מלחמת שוורים – בלי השור";
"החברה צריכה לתת לו נוק־אאוט".

* * *

כאמור – אין בדברים אלה, שבאו מפי עתונאים ומומחים, כדי לתת תשובה חד משמעית לשאלה. אולם במשאל הגדול יותר, הארצי, מחוף לחוף, נתקבלה תמונה ברורה יותר.

במשאל השתתפו 300 איש, בממוצע 5 עד 6 איש מכל מדינה, והוצגו בו השאלות הבאות:

1. האם יש לאסור את ענף האיגרוף בארה"ב?
2. האם יש להגביל למדינות מסויימות?
3. האם להגביל את מספר הסיבובים ל־10?
4. האם אתה/את רוצים שבנכם יהיה מתאגרף?

התשובות:

לשאלה מספר 1 ענו 212 אנשים ב"לאו", 60 ב"כן" והשאר "בלי עמדה".

לשאלה מספר 2 ענו 215 איש ב"לאו", 50 (מאלה שענו ב"כן" לשאלה הראשונה) הסכימו להגביל את העיסוק באיגרוף למדינות מסויימות ואפילו נקבו בשמות (נבאדה, ניו־ג'רזי, קליפורניה), וכל השאר ענו ב"אין לנו עמדה בנושא".

בשאלה מספר 3 נוצרה כמעט חזית לאומית: 270 נשאלים צידדו בהגבלת מספר הסיבובים בקרבות על התואר ל־10. ל־30 אחרים לא איכפת.

אחדות לאומית הושגה גם בשאלה האחרונה: 268 ענו ב"לאו", 22 השיבו ב"כן, אם זה יביא לו כסף ותהילה"; 10 אנשים לא התייחסו לשאלה.

* * *

כותרות כמו: "היזהר פרנק, הוא יהרוג אותך", אינן עוזרות לנושא. רופאים עומדים על המשמר, אוספים נתונים וכל כותרת או קטע בעתונים. עתוני בריטניה, המזהירים בימים אלה את פרנק ברונו מפני אגרופיו של הטייפון טייסון (הקרב בין השניים נקבע ל־3 בספטמבר בוומבלי, לונדון) עושים שירות טוב לרופאים ולמתנגדי האיגרוף.

עוד 91 שניות הרסניות כאלה, כמו שהיו למייקל ספינקס באטלנטיק־סיטי, בוודאי יעודדו את מתנגדי הענף. עוד כמה תמונות כמו אלה של מוחמד עלי רועד כולו, ישפיעו יותר מאלפי מלים.

מול כל אלה ניצב היום שוגר ריי ליאונרד, מתאגרף שחזר מן הכפור כדי לזכות באפריל 87' בכתר העולמי במשקל בינוני מידיו של מארווין האגלר.

שוגר ריי אומר שמקצוע האיגרוף עבורו היה תמיד "השדרה לנצחון" (Avenue To Success, בלשונו).

אך רצוי לזכור שמעטים מאוד מבין אלה שפסעו בשדרה, הגיעו למה ששוגר ריי הגיע אליו. ■

"הנסיך" הולך

אלי וייצמן, שכוכבו דרך כמטאור בהפועל באר־שבע, מי שנחשב "ילד פלא" – אבל באחרונה בילה יותר בחדר מיון ועל הספסל – הוכנס לרשימת ההעברות של הקבוצה מהנגב ☒ סיפור על תיסכול וכאבי־לב

חיים זלקאי
כתבנו בבאר־שבע

במשחק אימון, באחד הימים האפורים בשלהי העונה הקודמת, הביסה הפועל באר־שבע את בית"ר באר־שבע 2-6. במהלך המשחק הזה הבקיע אלי וייצמן ארבעה שערים – כל אחד מלאכת מחשבת. המאמן ניסים בכר נותר פעור פה. בתום האימון ניגש אל וייצמן והודיע חגיגית: "היום הוכחת שאתה שחקן גדול. אם תתמיד ביכולת זו גם במשחקים הרשמיים, יהיה לך מקום קבוע בהרכב הראשון של הקבוצה".

אולם הכנסת וייצמן, עתה, לרשימת ההעברות רק מעידה שלא היו קבוצות נדיבות כבית"ר באר־שבע. אלי וייצמן, 26, אחד מנסיכיה של בירת הנגב מחפש זמן רב את כיתרו. בשנה הבאה ינסה זאת במקום אחר.

10 שנים הופיע "ילד הפלא הבאר־שבעי" בשורות הפועל המקומית. את הפרימיירה הלאומית ערך בקטמון בירושלים, בהיותו בן 16 בלבד. מאמן באר־שבע דאז, אליהו עופר, התרשם מביצועיו ובן־לילה עשה את הנער הכישרוני לסיפור לוהט בבאר־שבע מוכת השרב.

המריבות עם אביטן

ב־1980, תחת שרביטו של אמציה לבקוביץ', עשה אלי וייצמן צעד נוסף קדימה: החל להבקיע שערים ולנשוף בעורפו של הסקורר הותיק, שלום אביטן, שלא ראה בעין יפה את ההתקדמות המטאורית של אלי. בין השניים פרצו מריבות, חדשות לבקרים והן גם הגיעו לתיגרות ידיים. לאביטן, שעשה בבאר־שבע כמעט ככל העולה על רוחו, היתה התנהגותו העצמאית של וייצמן חידוש לא מרענן כלל ועיקר. וייצמן, לעומת זאת, נתן לאביטן את הכבוד המגיע לו, אך לא רקד לצלילי חלילו. אותה שנה זומן אלי לסגל נבחרת הנוער ומשם קצרה הדרך לסגל האולימפי. את מדיו לבש ב־1982.

גיוסו לצבא האט, במידת מה, את התקדמותו – אך לא לאורך זמן. וייצמן, שבניגוד לרוב הכדורגלנים עבר בחלק הראשון של שירותו הצבאי מסלול קרבי לכל דבר, הגיע לאימוני הקבוצה ממקום שירותו בשומרון ונהג לחזור, עוד אותו יום ליחידתו. התלהבותו והשפעתו באימונים, היקנו לו גם אז – למרות אילוצי השירות בצה"ל – מקום קבוע בהרכב הראשון.

וייצמן לא ישכח במהרה את משחק חצי הגמר ב־85', כשקבוצתו התמודדה עם מכבי נתניה. בעידודם הקולני של אלפי אוהדיה, נתנה תזמורת באר־שבע קונצרט כדורגל. וייצמן, שהבקיע באותו משחק שער נפלא, ניצח על התזמורת, ללא שרביט. בסלון המשפחתי של בני הזוג וייצמן תלויה תמונה למזכרת מאותו משחק בלתי נשכח. וייצמן מביט בתמונה ונאנח. נוסטלגיה בטרם עת.

שנה מאוחר יותר החלו הצרות בבאר־שבע. נינו ברגיג וצבי רוזן ערכו טיול קצר לנגב, בסיומו כמעט המיטו אסון על הקבוצה. שני מחזורים לפני תום העונה אסף רוזן את מטלטליו וברח צפונה. אל הרגל נקרא שחקן העבר ג'קי רקל.

וייצמן: "לא האמנו שנוכל להימלט מירידה. היינו רחוקים 5 נקודות מבית"ר ת"א, כשנותרו שני מחזורים לסיום העונה". ברגעים קשים אלה לקח וייצמן את הפיקוד על ספינת המדבר הטובעת והוליכה לחוף מבטחים.

כמו אגתה כריסטי

בניגוד לכל הציפיות, ניצחה באר־שבע את מכבי נתניה במשחק חוץ, בעוד בית"ר ת"א נוצחה במגרשה. מחזור אחד לפני הסיום הצטמק הפער בין שתי הקבוצות ל־2 נקודות בלבד. בית"ר ת"א יצאה ליבנה במטרה לחלץ נקודה, שהיתה מספיקה לה כדי להישאר בלאומית. בבאר־שבע התארחה בית"ר ירושלים. אגתה כריסטי לא ביקרה מעולם בדרום הארץ, אך מה שהתרחש בבאר־שבע באותה שבת, כמו לקוח מאחר מספריה. אלי וייצמן היה באותו משחק הגיבור הראשי.

בית"ר ירושלים עלתה ליתרון ובבאר־שבע מיהרו להזמין את מפת הארץ כדי לא ללכת לאיבוד בליגה הארצית. 20 דקות מהסיום החליט וייצמן להתעורר: חטף כדור במרכז השדה ושעט קדימה. סמוך לדגל הקרן הגביה לרחבה – שם ניצב דב רמלר שנגח פנימה.

"מאותו רגע הבנתי שהכל תלוי בי", משחזר וייצמן. "כאילו יש בי כוחות על אנושיים. רצתי בכל המגרש כמשוגע עד שבדקה ה־75 איבדתי את ההכרה".

דקה אחת קודם לכן קיבל רמלר כדור ממרכז השדה, החליף מסירה כפולה עם וייצמן והמתין להתמקמותו של האחרון ברחבה הבית"רית. הכדור הוגבה משמאל ווייצמן עתיר ההחמצות, השתטח מלוא קומתו ונגח מכל הלב אל בין חיבורי הקורות. טויסה הבית"רי נכנע ובאר־שבע זכתה בניצחון שהספיק לה כדי להישאר עונה נוספות בליגה הלאומית.

לאחר שהתאושש מעילפונו כמעט נקרע וייצמן מאהבה ע"י אלפי אוהדים משולהבים. "וייצמן מלך ישראל", שרו אותו לילה באיזור הבילויים של באר־שבע.

בעונה הקודמת, אותה יבקש למחוק מזכרונו, חלה ההתדרדרות הגדולה. המלך וייצמן איבד את כל נכסיו. את מדי הקבוצה החליף בחלוק לבן – כי נאלץ לבלות זמן־רב יותר בחדר המיון של בית החולים סורוקה מאשר על כר הדשא.

"ראה כוכבים"

במשחק גביע הטוטו מול הפועל ירושלים, ראה כוכבים: התרומם לכדור יחד עם יואב בסון וספג נגיחה עזה בפדחתו. בחדר המיון, לשם נלקח בבהילות, איבד את ההכרה. בראשו נעשו 9 תפרים, את השיניים שאותם הותיר למזכרת על הדשא של באר־שבע, שבועיים קודם לכן, כלל איננו מזכיר.

אשתו המסורה, יוכי, המלווה אותו כחברה וכרעיה כעשר שנים, היתה נפרדת ממנו בשבתות בדחילו ורחימו. מעולם לא ידעה באיזה מצב יחזור בעלה, אם בכלל: "התרגלתי שאלי חוזר הביתה נפוח מכף רגל ועד ראש. הבעייה החלה כשבשלב מסויים התקשרו והודיעו שאלי שוכב בבית החולים".

שלושה חודשים שבת אלי מפעילות. הסיבה: קרע במפסעה. כשהחלים, גילה עד כמה הכדור עגול ועד כמה קשה ובלתי נוחה הישיבה על הספסל, במיוחד ספסל המחליפים.

פציעותיו החוזרות ונישנות אומנם לא הוסיפו צבע לפניו, אך לא כאבו לו כמו הישיבה הממושכת על הספסל. לאחר ששב בהדרגה לאימונים גילה למגינת לבו, שהמקום היחיד באיצטדיון שנותר פנוי עבורו למעט היציעים, הוא ספסל המחליפים. וייצמן רצה להאמין כי הקשר הבלתי אמצעי בינו לבין הספסל יהיה אפיזודה חולפת. העריך כי חזרתו, כגדול, להרכב הראשון, היא שאלה של זמן בלבד. המציאות, כך התברר לו, היתה אכזרית מאוד. לאור השתלבותם המוצלחת של שמעון ביטון ויוסי אביטן, הבין וייצמן שרק צירוף מקרים והרבה מזל יחזירוהו לכר הדשא. התחרות על חולצת ההרכב הראשון היתה איפוא למעלה מכוחותיו. שינוי הסטאטוס – מכוכב לשחקן ספסל – ריכדך אותו ושיקע אותו במרה שחורה.

פגיעה ב"אגו"

"לא נעים לשבת מן הצד ולראות איך הקבוצה רצה ומצליחה", הוא אומר. "כשאתה לא שותף לכל ההישגים, באיזשהו מקום זה פוגע באגו שלך כשחקן". אבל וייצמן המופנם והלבבי השתדל במרוצת הימים הנוראים הללו לשמור על ארשת פנים נייטרלית. היה חשוב לו שהתבערה המתחוללת בקירבו לא תיוודע למקורביו. בחיוך מריר הוא מספר כיצד הימרו שחקני הקבוצה בינם לבין עצמם באיזו דקה ייפצע ויפנה מקומו על המגרש. ברוב המקרים נטש וייצמן את המערכה עוד במחצית הראשונה. בהדרגה איבד באופן מוחלט את בטחונו העצמי. הדברים הגיעו לידי כך שגם בדקות המעטות בהן שיחק, נראה וייצמן כמי שהולך לאיבוד. אפילו אוהדיו המושבעים ביותר הבינו שאלילם הנערץ נתון במשבר עמוק.

בשבוע שעבר הוחלט לומר שלום ל"נסיך". וייצמן קיבל את ההחלטה בצורה תרבותית, כיאה לאופיו. בגיל 26 יש לו כל הסיכויים לבנות לעצמו ארמון במקום חדש. אוהדיו ומקורביו מקווים שזה לא יהיה ארמון מחול... ■

שנת התאוררות

בן־ציון בלומנפלד, 38, מלווה את הפועל באר־שבע למעלה מעשרים שנה, נחשב כדוברם של אלפי אוהדיה. הכנסת אלי וייצמן לרשימת ההעברות מצערת אותו אך נתפסת אצלו ככורח המציאות.

"מאוד כואב לכל האוהדים בבאר־שבע ששחקן כמו אלי צריך לעזוב. וייצמן נחשב כילד הפלא של הפועל באר־שבע. אהבנו אותו משום שהוא ג'נטלמן. המשכנו לאהוב אותו גם בעונות האחרונות בהן לא היה בכושר שיא. הקהל ציפה ממנו להרבה בגלל עלייתו המטאורית, בגיל 16. אני מאחל לו שנת התאוררות ומקווה שלאחריה יחזור לכושרו האמיתי וישתלב שוב בבאר־שבע – הפעם כגדול".

הירידה בכושר תולה "בנצ'י" בהתקדמות היותר מדי מהירה של וייצמן. "לדעתי היו צריכים לאפשר לו להתחשל זמן רב יותר בקבוצת הנוער. לאוהדים כואב מצבו – אבל כנראה שאינו מסוגל למצות יכולתו בהפועל באר־שבע".

מאחורי הסורגים

קובי שם טוב

ישראל אלימלך, רכז הפועל חולון ונבחרת הכדורסל, מקדיש שעתיים בשבוע, בהתנדבות לאסירים בכלא איילון ◻ מדריך ספורט ומשחקים ◻ גילה שם עולם אחר ומיוחד

מחוץ לכדורסל ישראל עובד יחד עם חותנו, ברשת המסעדות "אצל גבי". מגיש לשולחן ביד אמן – ממש כמו "אסיסטים" במגרש

"הם מחכים לי בכיליון עיניים. אוהבים ספורט ואוהבים אותי. יודעים, שישראל אלימלך מגיע רק פעם בשבוע ואז נשכחים חלק מצרותיהם". כשישראל אלימלך אומר זאת אפשר לחשוב שהוא מדבר על אוהדי הפועל חולון, שרואים אותו פעם בשבוע כמשחקי הליגה, והוא בא אז לסדר לכמה מהם את השבוע. אולם הפעם הוא דיבר על עולם אחר, לגמרי: על אסירים בכלא.

אלימלך, רכז הפועל חולון ונבחרת הכדורסל, מבלה פעם בשבוע, שעתיים, בהתנדבות, בכלא איילון, כמדריך ספורט לאסירים באגף מיוחד וסגור. נהנה מזה.

ההתחלה היתה בפגרת הליגה. שכנה העובדת בכלא פנתה אליו. ידעה שהוא בוגר קורס לחינוך גופני. הסבירה במה המדובר ונתנה לו זמן לחשוב.

אלימלך: "חששתי. הדיעות הקדומות על בתי כלא ואסירים, חזקות. היה פחד מסויים, אבל אמרתי לעצמי שאם אני יכול לעזור לחבר'ה הללו, הנמצאים במקום לא כל־כך סימפטי – מגיע להם שלפחות אנסה. לא יילך? – תמיד אפשר לעזוב".

ההפתעה היתה מוחלטת. בפגישה הראשונה חיכה לו הלם קטן: אחד האסירים הניח יד סביב כתפו ולחש: "הב את לנו סמים, משהו?". לפני שאלימלך הספיק להחליף צבע ללבן, מיהרו להסביר לו שמדובר בבדיחה. החומות שבינו לאסירים נפלו.

על האווירה בשיעורי הספורט בכלא, הוא מספר: "יש לאסירים יחס אנושי וחם יותר משיש להרבה אנשים שאני מכיר מחוץ לכלא. נותנים כבוד זה לזה ולי. נהנה להיות איתם ומחכה ליום הפעילות המשותף. אין לי מושג מדוע הם יושבים. בטח שאינם צדיקים גדולים, אבל אנחנו לא מדברים על זה. האגף סגור, כי הם טעוני הגנה. עם כמה נקשרתי יותר, מנהיגי החבורה והבולטים שבה. כולם אוהבים להשתתף בשיעור, אפילו אלה שאסור להם להתאמץ. באים להסתכל. לאחר כמה תרגילי חימום והתעמלות משחקים כדורגל או כדורסל".

– על מה מדברים?

"הם מדברים על השיחרור. במיוחד אלו שהמועד לכך קרוב. חולמים על מה שיעשו בחוץ. מבטיחים להיפגש איתי. גם מדברים על כל נושא שבעולם, במיוחד לאחר הפעילות: יושבים באחד התאים וכל אחד מספר על בעיותיו. הופתעתי מהרמה האינטלקטואלית הגבוהה שלהם".

– מה אומרים על כך כדורסלנים אחרים?

"אלה שסיפרתי להם – מתלהבים: יש אפילו שרוצים לבוא, כמו אבי מאור. זה כרוך בהרבה תחקירים ובחינות. לא לכל אחד יש זמן. לי אין בעיה, אני מתכוון להמשיך אפילו בעונה. מדובר רק בשעתיים בשבוע. המקום שם אפור, מדכא, והם כל הזמן מנסים לשכוח איפה הם נמצאים. זה קורה להם רק בשעתיים הללו, באולם הספורט הקטן, אז איך אני יכול להפסיק עם זה. יש שבאים אלי ואומרים: ישראל, 10 שנים לא עשינו ספורט. מאז שאתה פה, אנחנו נהנים להתעמל ולשחק. זה מה שנותן לי סיפוק ורצון לחזור לשם. הם נהנים לעקוב אחרי, מחפשים קטעים עלי בעיתון, עוקבים בטלוויזיה. הסיפור הזה יעשה שם חגיגה".

– בבית לא חששו?

"רק בהתחלה. אח"כ הסברתי להם שמדובר בבני אדם רגילים, כמוני וכמוך. זה אפילו לא דומה למה שמראים בסרטים על בתי־כלא. יום אחד לא יכולתי להגיע. התייצבתי בכלא והודעתי שהשיעור להיום מבוטל. רק אז הבנתי כמה אני חשוב להם. המבטים והאכזבה בעיניים אמרו הכל". ■

נשארתי רק לנגוח את מכבי

עם כל הכבוד לפעילות של אלימלך בכלא, אוהדי חולון רוצים לדעת על כדורסל. הנה, בקצרה, הסיכום שלו לעונה שעברה ותחזית לעונה הבאה.

○ על זיסמן: "עבורי זו היתה מכה. לאחר 10 שנים שהיית הרכז הראשון פתאום הביאו רכז. איימתי בהסגר וחשבתי לעזוב. אח"כ הבנתי שקבוצה טובה צריכה שני שחקנים טובים לתפקיד. לא ניתן לשחק 40 דקות. מסתבר שזה גם טוב לקבוצה. אני וזיס' השלמנו זה את זה".

○ על המאמן מארווין קסלר: "היה לו קשה להתרגל אלינו, אבל השנה האחרונה חישלה אותו והעונה נפיק ממנו יותר. יודע המון כדורסל ושלא כמו מאמנים ישראלים רבים, פתוח להצעות ולביקורות מהשחקנים. יודע לפרגן, וגם לקטול כשצריך".

○ על ארל וויליאמס בחולון: "כולם אומרים לי 'מה עשיתם'? אבל ארל הוא שחקן טוב שיש לו הרבה כדורסל. הוא אמנם פרובלמטי, אבל רק כשיש בעיות כסף. בעיות כאלה אין בחולון. ההנהלה עושה מעל ומעבר. שחקן כמוהו זה נכס, נותן ביטחון. הוא עוד יפתיע את כולם".

○ על מכבי ת"א עם לאבן מרסר: "הם סגרו את הליגה. נשאר רק לדגדג אותם. מבחינתנו, צריך לעשות עוד צעד אחד ולהגיע סוף־סוף לגמר הפליי־אוף ולגמר הגביע. כשנגיע נראה".

○ על הנבחרת: "היו לי שם רגעים גדולים וגם קשים. עליות וירידות. כשקראו לי הלכתי. זו השאיפה של כל שחקן. אבל קשה להצליח שם מבחינה חברתית. חסר לי גם הביטחון שיש לי בחולון ובעניין רכזים בנבחרת זה כרטס. מזמינים ארבעה, אומרים שיקחו שניים, בסוף נוסעים שלושה. הדבר מתח. יש לנו גם הרבה רכזים ברמה אירופית: פרישמן, גודרון וליפין, למרות שהורידו לו את הביטחון".

– אם היה לך כרטיס ביד, האם היית עוזב את חולון?

"אם הייתי משוחרר הייתי נותן עדיפות לחולון. חוץ מזה, יש שתי קבוצות בארץ שאליהן הייתי מוכן לעבור. בלי שמות. בחולון טוב לי. אני מרגיש בטוח, המשכורות בזמן, האוהדים נפלאים, אין כאלו אפילו למכבי ת"א. ההנהלה טובה – למרות שאני אולי מקופח, כספית, יחסית לרכזים ברמה שלי ואפילו פחות, שיש להם כרטיס ביד".

ישראל אלימלך, עם רעייתו רינת ובתם ירדן. גרים עם הסבא וסבתא, הורי רינת, בר"ג. יש גם כלבה, סינדי. חלק בלתי נפרד מהמשפחה

אין כניסה

רצינו לפרסם כאן גם כמה צילומים של ישראל אלימלך עם חניכיו בכלא.

מצטערים, בשרות בתי הסוהר לא רצו להבין את חשיבות המפעל ההתנדבותי האנושי הזה. סירבו לאפשר לכתב ולצלם להיכנס לתוכי הכלא.

אלימלך דיבר איתנו בביתו.

הקייץ של סיני

צילומים: רונן בן משה, "אלפי", צילום "רונן"

משה סיני, קפטן האלופה הפועל ת"א, מחכה למאמן העונה הבאה. לא על הנדר – על הכדור (צילם: עדי אבישי) ● בתצלומים למעלה, מימין: בראשית הקייץ הם עוד חייכו, גם באולפן "קול ישראל", בעת שידור שבו סיכמו שחקני הפועל ת"א את חוויות עונת האליפות, בחברת המאמן שהביאם לזה, יצחק שניאור (שלישי משמאל). סיני כבר הראה אז פנים חתומות ומודאגות. אולי צפה את העתיד? ● בחברת רעייתו, עופרה וילדיו קרין וירון ובמכונית ה"ב.מ.וו. 88" שלו ● ממתיק סוד עם מאמן הנבחרת, יצחק שניאור, שמינה אותו לא מכבר גם לקפטן הנבחרת ● מטביע לסל, שבחצר ביתו ברמת-השרון. לא רע, סיני!

אילת שלזינגר: יהיו זמנים

רוית אלון: כשרון נגב

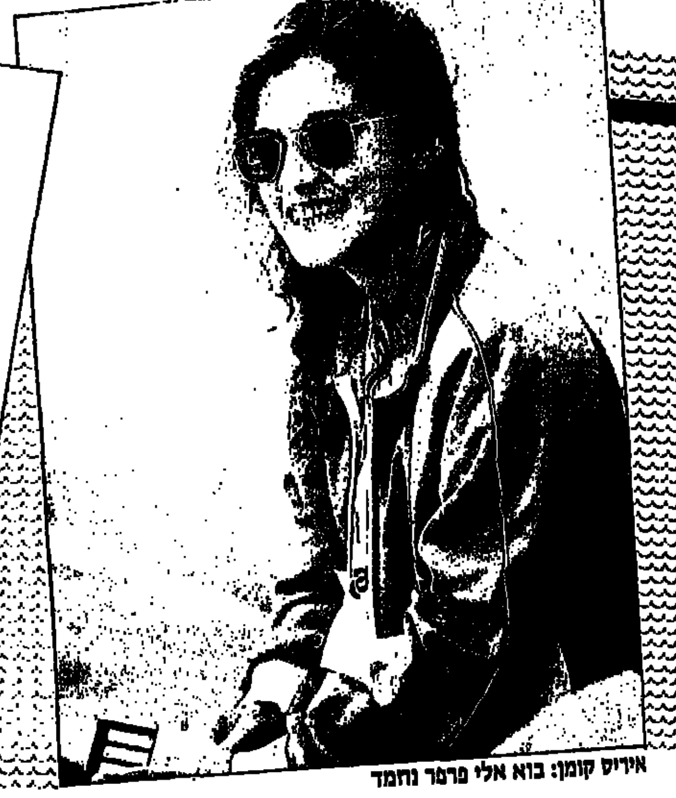

איריס קומן: בוא אלי פרפר נחמד

שרון אכסלרוד: פנינת השרון

לא רק כדי "לשטוף עיניים"

היפות של הבריכה הישראלית, החלו ב"ספירה לאחור" לקראת אליפות ישראל ◼ צפויה חגיגה, אולי גם הישגים ◼ המומחים: האליפות היא הפעם אבן בוחן לקביעת התפתחותה העתידית של השחייה בישראל, בעיקר של הנשים

אלכס פרלסמן

שחייני ישראל מתחילים בסוף השבוע ב"ספירה לאחור" ובהורדת עומס האימונים שלהם, לקראת אליפות המדינה לשנת 88', שתיפתח ביום ד' בעוד שבועיים ושתימשך ארבעה ימים. בעוד שהאליפות לא תיקבע כבר דבר בקשר להופעת נציגי ספורט זה באולימפיאדת סיאול, היא עשויה לשמש אבן בוחן חשובה, בקביעת התפתחותה של השחיה הנשית שלנו, הנמצאת בנסיגה בשנים האחרונות.

בין אנשי המקצוע קיימת ההערכה, כי באליפות הקרובה, נהיה עדים סוף סוף לקפיצת דרך קדימה, אצל כמה מהבנות, הצעירות ביותר. בשחיה הישראלית התחרותית, יש בוגרת אחת בלבד – זוהר לונסברג בת 19. כל האחרות הן צעירות ממנה, בהרבה.

באליפות קבוצות הגיל, שנערכה לא מכבר, ניתן היה למצוא בבריכה כמה יפות במיוחד. אל מרביתן תופנה תשומת הלב גם באליפות ישראל, לא רק מחמת יופיין הבולט, גם ביצועיהן במים.

תומר שוהם "החתיך" של הבריכה, שחיין החזה של הפועל הוד-השרון/בית-ברל, סייע לצלם שלנו, עודד מילשטיין "לצוד" אותן...

◦ איריס קומן בת ה-17 ממכבי נהריה, הוגדרה לפני שנה כבעלת סיכוי לנפץ את שיאה הלאומי של הדר רובינשטיין ב-100 מטר פרפר (1:04.83 דקה). איריס קבעה 1:06.27 ובכך שיפרה ב-1.35 שניה את שיאה האישי מ-1986. השנה עדיין לא מיצתה את עצמה. אפשר, שבאליפות ישראל תעשה זאת, ותתקרב לתוצאה של 1:05 דקה.

◦ נעמה מישר (16) היא שאפתנית במיוחד. נאותה לעזוב ומנית את דגניה ב', ולהתגורר הקייץ בגבעת-חיים איחוד, כדי להתאמן בצורה "מקצוענית" תחת שרביטו של גרשון שפע. היעד העיקרי שלה באליפות הקרובה יהיו משחי המעורב-אישי. אם תתקרב ל-5:10 דקות ב-400 מטר, יהיה כדאי להשקיע בה לעתיד.

◦ מיכל אמין (16) ותמי לוין (17), הן שתיים משלוש שחייניות החתירה המצטיינות של אגודת-הוד-השרון/בית-ברל (השלישית היא שיאנית ה-50 מטר, ענת לויט). מיכל הכפר-סבאית, זכתה כבר לפני שנתיים בשלושה תארי אליפות, במשחי החתירה ל-200, 400 ו-800 מטר. באליפות אשתקד הסתפקה בשתי מדליות כסף, ב-200 ו-400 מטר. השנה היא מקווה לעלות שלוש פעמים על דוכן מס' 1. תמי, גם היא מכפ"ס, תנסה להאבק על הזהב ב-100 חתירה, משחה בו דורגה אשתקד שלישית.

◦ איילת אורן, שחיינית בולטת אחרת למרחקים ארוכים, תרדים לוינגייט מהגליל העליון. לפני שנה היתה באמתחתה מדלית כסף ב-400 מטר, כשנוצחה בידי עינת גבאי. השנה יהיה המאבק בצמרת צפוף יותר. נראה כי אם איילת תאמין בעצמה, צפויה אצלה התקדמות משמעותית.

◦ איילת שלזינגר היתה עד לפני שנה תקוות ישראל. דיברו עליה גם כבעלת פוטנציאל לרמה עולמית. בת ה-16 מקיבוץ שומרת, חברת מכבי נהריה, נסוגה במידה מסויימת, מחמת בעיות מגוונות. קשה להאמין כי כבר באליפות הקרובה תחזור לעצמה. אבל במבט לעתיד, יש לתת לה הזדמנות נוספת.

אלה, ויפות אחרות, יככבו בבריכת וינגייט בין 17 ל-20 באוגוסט.

כדאי לבוא לשם, גם כדי "לשטוף עיניים", אבל בעיקר כשיש תקווה, אולי כמוסה, שהישגיהן בהתמודדות עם השעון האלקטרוני ישלימו חויה אמיתית.

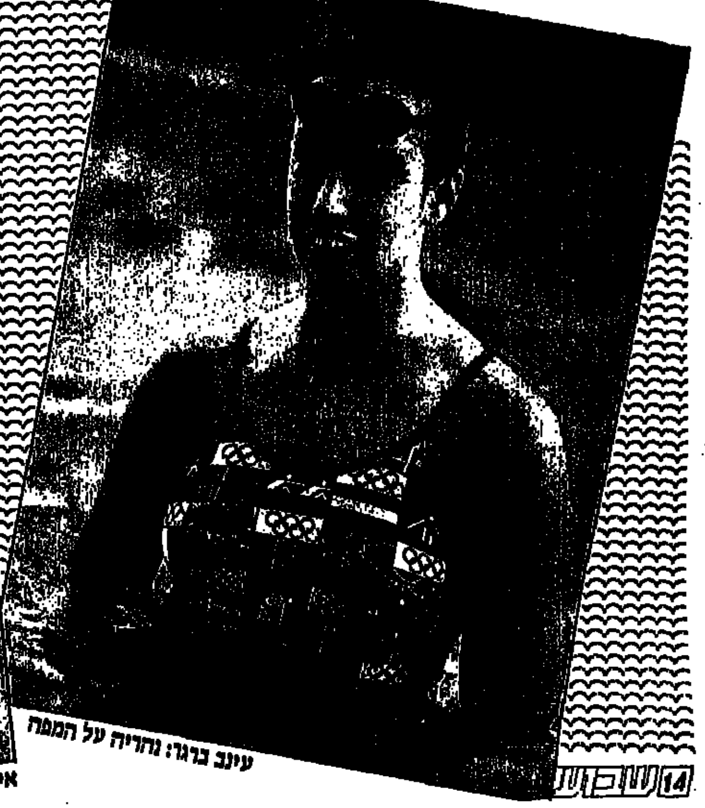

עינב ברגר: נהריה על המפה

אילת אורן: סיידר הגליל

מירי עמרי (מימין) ונעמה מישר: פרידה זמנית

תומר שוהם (במרכז) עם מיכל אמין (משמאל) ותמי לוין: ה"חתיך" והבחירה שלו

צילום: עודד מילשטיין

יהיה להיט אולימפי

שיאן ישראל בדיסקוס ד"ר גדעון אריאל, כיום בארה"ב, מומחה בעל שם עולמי, יהיה בסיאול – עם מערכות המחשב החדשניות שלו, להדגים ולסייע לספורטאי הצמרת. הוא רוצה עוד לשפר את השיא שלו, כמתנת יום הולדת 50. תוכנות המחשב שפיתח, מבשרות את העתיד בספורט

ברוריה ביגמן

מה יעשו ספורטאי ישראל בסיאול – לא ברור. גם מידת "נוכחותם" שם היא כרגע בגדר חידה. אבל לפחות ישראלי אחד, שהוא עדיין שיאן ישראל, כבר עשרים שנה – יהיה בסיאול ויפגין שם בלי ספק נוכחות ברורה מאד.

בגיל 49 מחזיק עדיין ד"ר גדעון אריאל בשיא הישראלי בדיסקוס. עתה הוא בקליפורניה. עד כמה שזה נראה מוזר, יש לו עוד יומרות מקצועיות אישיות במעגל הזריקות. המשימה שהציב לעצמו היא: לשבור את שיאו הישראלי בדיסקוס – ביום הולדתו ה־50. כפי שזה נראה עכשיו, יש לו סיכוי להצליח.

לקראת המשימה, בהחלט לא קלה, עומד אריאל להתכונן בעזרת מיפרט אימונים ממוחשב, קפדני ביותר, שיכין לעצמו. הוא מומחה בעל שם עולמי בביומכאניקה. תורם מהיידע העצום שלו כמעט לכל ספורטאי הצמרת של ארה"ב, בכל הענפים. כמה מלקוחותיו יהיו בסיאול.

בכפר האולימפי בבירת דרום־קוריאה, יציב אריאל, להדגמה, שני מכשירים חדשים לפיתוח אלמנטים שונים של כושר גופני. על המכשירים תודבק התוית הרשמית של אולימפיארת סיאול. המכשירים מקושרים למחשב שמנתח את הביצועים ומגיש תוכנית אימונים, בהתאם לנתוני המשתמש.

לכל ספורטאי תוכנה אישית, על גבי דיסקט (תקליטון) אישי והוא יכול להתאמן, ללא מאמן. המחשב לבדו משנה את העומסים באימון, על־פי התקדמותו של הספורטאי.

עד כה נמכרו בארה"ב כ־400 מכשירים שכאלה, במחיר 37,500 דולר האחד. נבחרת ארגנטינה בכדורגל עם דייגו מאראדונה שיפרה את איכות הבעיטה שלה בעזרת מכשירים אלו.

קבוצות מליגת הפוטבול האמריקניות, הטניסאים ג'ימי קונורס ומארטינה נאברטילובה; אלוף המשוכות אדווין מוזס, שחקני נבחרת הנשים בכדורעף של ארה"ב (כסף באולימפיארת לוס אנג'לס, בהדרכת הישראלי לשעבר אריה זלינגר), כוכבי הגולף ורוכבי סוסים – נעזרים בתוכנת המחשב של אריאל.

שני מכשירים שפיתח, נמצאים עתה גם במחלקת המחקר במכון וינגייט. נעשה בהם שימוש, לא מכבר באימוני נבחרת הכדורעף, כששופרה מהירות ההנחתות שלהם. כן נבדק כושרם הגופני הכללי.

לא מכבר קיבלה החברה הישראלית "הילוגן 88" את הזכויות להפיץ בעולם, למעט ארה"ב והמזרח הרחוק, את כל מה שתוחמת תעשיית ד"ר גדעון אריאל – בנוסף למכשירי האימון הממוחשבים ומערכות הניתוח הביומכניות, שמעניקות קשר בין המצלמה למחשב ועוסק במחקרים בהנדסת אנוש ובפיסיולוגיה של האדם. צבא ארה"ב נעזר בהם. גם במרכז החלל האמריקני (נאס"א). כמה מערכות מחירן מגיע עד 120 אלף דולר.

"הילוגן 88" ומנהלה המיועד בישראל, משה להב, פועלים עתה שמערכותיו של גדעון אריאל יוכנסו לשימוש בזרועות הבטחון ובמרפאות שיקום בבתי חולים. להב אומר כי רצוי שחברות המייצרות נעלי ספורט ירכשו את היידע של ד"ר אריאל, לשם ייצור נעליים מדעיות לענפי ספורט שונים – כמקובל בכל החברות הגדולות בעולם, שכבר נעזרות במיחשוב הזה.

בדרך לסיאול, אמור ד"ר גדעון אריאל להגיע לביקור בארץ, עם עוזרו הישראלי ד"ר דני סהר. הם ייערכו במכון וינגייט סדרת הרצאות לספורטאים ומאמנים וכן במרכזי רפואה ושיקום. ■

ד"ר גדעון אריאל. שיאו בדיסקוס עדיין ברשימת שיאי ישראל

לא מיתקני אינקוויזיציה, גם לא כסא לטיפול גניקולוגי – אלא מערכת מחשב לקידום ביצועי הספורטאים

מנבחן – לבוחן

שיטות אימון לא מקובלות מונהגות במחנה ההכנה של נבחרת ארה"ב בכדורסל, לסיאול. המאמן ג'ון תומפסון שואף לכך שכל אחד משחקניו יוכל למלא כמה שיותר תפקידים – לפחות שלושה (!).

זה הכלל המנחה אותו כרגע בשלב ההכנות הנוכחי של ה"אולימפיים", המתחילים בימים הקרובים סידרה של מבחנים מול מקצועני הנ.ב.א. בין המקצוענים יהיו מייקל ג'ורדן ואייזאה תומאס. לפני ארבע שנים היה ג'ורדן בצד האחר של המיתרס, כשנבחן מול מקצועני הנ.ב.א. דאז, בדרך לאולימפיארת לוס אנג'לס. עתה הוא הבוחן...

דני מאנינג, כוכב מיכללת קנזס סיטי ועתה בדרך לנ.ב.א., 2.09 מטר, יחוייב למלא שלושה תפקידים בסיאול: "סמול פורוורד", "פאוור פורווארד" ו"שחקן ציר" על ה"פוסט". "זה יוצר מצב קשה לשחקנים, אבל לטווח רחוק (סיאול) זה ישתלם", קובע תומפסון. נראה כי האמריקנים מכינים הפתעה גדולה ליריביהם, במיוחד לסובייטים ולברזילים.

"הזקנה של הבריכה"

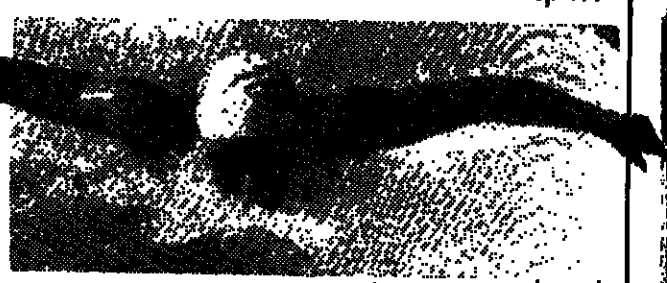

ג'יל סטרקל: שיא מיוחד במינו

ג'יל סטרקל, 27, עשויה להיות אחת ה"קשישות" ביותר בשחייניות שיופיעו בסיאול – אם תצליח, בשבוע הבא, "לעשות זאת", כלומר לעבור בשלום את מבחני ארה"ב. היא רוצה להיות האשה הראשונה בהסטוריה שתהיה ארבע פעמים ברציפות בנבחרת אולימפית (שלוש אולימפיאדות). היא החלה לשוב לאימונים רק בחורף, אחרי שנותחה בברכה. היא מבססת את תקוותיה על נסיוה העשיר.

סטרקל זכתה במדליות הזהב במונטריאול 76' ולוס אנג'לס 84' במשחה השליחות ב־100X4 חופשי. גם היתה בנבחרת למוסקווה 80'. אלינור הולם (1928 1932, 1936) משתווה לסטרקל, אבל גם היא החמיצה אולימפיאדה אחת, את 36' – לא בגלל הנאצים, אלא משום שהושעתה כיוון שנלכדה שותה שמפנייה על סיפון האניה בדרך לגרמניה... מארי ט. מיגר וסוזן ראפ ינסו עתה להיות שלוש פעמים בסגל האולימפי של ארה"ב.

סטרקל תשחה במבחנים לסיאול (8–13 בחודש) 100 פרפר, 50 ו־100 חופשי. עליה להתברג בין שתי הראשונות בגמרים בכל מקצוע אישי או להיות בין הארבע הטובות ביותר כדי להופיע במשחה השליחים (או שחיינית מילואים). היא העריכה את סיכוייה בפרפר כ"פתוחים באופן רחב מאד"; וב־100 חופשי כ"אולי הסיכוי הגדול ביותר שלי".

או"ם קטן בסעודיה

סעודיה, כמו ישראל, עדיין לא זכתה במדלייה אולימפית – אבל יש לה תקוות שביום מן הימים תעשה זאת. לשם כך ייבאה עשרות מאמנים מחו"ל ושיגרה את ספורטאיה לעשרות מדינות, כדי שיתאמנו. הכסף איננו מהווה בעייה במדינת הנפט.

רק 15 ספורטאים מסעודיה יהיו בסיאול, אבל צוות המאמנים הוא כמו "או"ם קטן": האתלטים התאמנו במרוקו, ארה"ב, איטליה ומערב גרמניה: הובא מיפאן מאמן מיוחד לטאקוונדו (קרב מגע קוריאני מסורתי, שהונהג במשחקים הקרובים כאירוע הדגמה) ואילו מקוריאה, הגיע מאמן לקלעי הקשת. נבחרת הכדורגל, שאיכזבה מאד בעת מסע ללוס אנג'לס, אשתקד, נשארה בבית ומתאמנת בידי ברזילי.

שלושה אתלטים סעודים היו צמודים, לסעיר אוויטה המרוקני וליוזהו לכל תחרויות המבחן האחרונות שלו.

"כיום יש לנו בסעודיה מיתקני הספורט הטובים והמשוכללים ביותר במזרח התיכון", גאים הסעודים לומר. הבולט בהם הוא איצטדיון הכדורגל הממומן ע"ש המלך פאהד.

מזכיר הועד האולימפי של סעודיה, עותמן אל סער אמר בראיון לכתב אמריקני: "ברבות השנים, התערבה הפוליטיקה בספורט. במקום זאת היינו רוצים שהספורט ישפיע לחיוב על הפוליטיקה". אין זאת אומרת, העיר הכתב, שבקרוב מאד נראה את הסעודים משחקים כדורגל עם ישראל – "אבל, כך אל־סער, כיום כבר איננו מסרבים להשתתף באולימפיאדה או בתחרויות אחרות כאשר הישראלים, במקרה, מתחרים כהן".

גם זו התקדמות... ■

אלכס דורון

פלורנס גריפית־ג'וינר ספורטאית חודש יולי

פלורנס גריפית־ג'וינר, משהו־משהו

ספורטאי חודש יולי בעולם, היא הפעם ספורטאית – האצנית האמריקנית פלורנס גריפית־ג'וינר. "מעריב ספורט" בחר בה, על אף הספקות שהתעוררו לגבי מהירות הרוח בעת שקבעה את ה־10.49 המדהים שלה ב־100 מטר, במבחני ארה"ב לסיאול. גם ה־10.70 וה־10.61 שהשיגה למחרת אותה ריצה שניה במחלוקת, נפלאים דיים כדי להעניק לה את הבחירה. שניהם מהירים משיא העולם הקודם (10.76) והושגו בתנאים כשרים למהדרין.

אירועים בולטים נוספים שהיו בחודש יולי בעולם:

★ אתלטיקה: שיאי עולם לסובייטים סרגיי בובקה (6.06 במוט) ולודמילה ניקולאייבה (43:36.5 ב־10 ק"מ הליכה); למזרח גרמניה גבי ריינש (76.80 בדיסקוס) ולאמריקנית ג'קי ג'וינר־קרסי (7215 בקרב 7). תוצאות טובות משיאי העולם – בסיוע רוח – לקארל לואיס (9.78 ב־100) ולי'ווילי בנקס (18.20 במשולשת) וההישג הטוב בהסטוריה בגובה פני הים – להארי ריינולדס (43.93 ב־400).

★ טניס: סטפאן אדברג גבר על בוריס בקר בגמר ווימבלדון שנמשך יומיים, ושטפי גראף ניצחה את מרטינה נווראטילובה בין הנשים. נערי אוסטרליה זכו ב"גביע גאליאה".

★ אופניים: אלופי ה"טור דה פראנס" 88' הם הספרדי פדרו דלגאדו (על אף שנכשל בבדיקה לגילוי סמים) והצרפתיה ג'ני לונגו.

★ איגרוף: מייק טייסון השלים את איחוד התארים העולמיים במשקל כבד, כשהכריע את מייקל ספינקס בנוק־אאוט בתוך 91 שניות.

★ כדורסל: בריה"מ, יוגוסלאוויה וספרד זכו ב"כרטיסים" לסיאול בטורניר האירופי לגברים.

★ שחיה: הסובייטי איגור פוליאנסקי שיפר את שיאו העולמי ב־100 גב ל־55.00.

★ התעמלות: הסובייטים חארקוב ושבצ'נקו זכו בגביעי אירופה.

★ מכוניות: הצרפתי אלן פרוסט ניצח ב"גראן פרי" של צרפת לפורמולה 1 והברזילי איירטון סנה – באלו של אנגליה וגרמניה.

★ גולף: הספרדי סבריאנו באלסטרוס ניצח בשלישית באליפות בריטניה הפתוחה והצרפתיה דה־לורנצי־טאיה – ב"גביע הנסי".

★ ספורט ימי: הדנים בויסן־מולר וגרונבורג הם אלופי העולם בשייט ב"הולנדרי מעופף"; הסובייטים קונובאלוב וקראבצוב – אלופי העולם בדגם "טורנאדו" והצרפתים פפונה ופיו – אלופי אירופה ב־470. שש מדליות זהב לחותרי מזרח גרמניה ב"רגאטה" העולמית בלוצרן.

★ קליעה: שיא עולם לסובייטי ויקטור מארטינוב ברובה אויר 10 מטר (597 נקודות). 4 תארים לבריה"מ באליפות אירופה בחץ וקשת.

★ סיף: הצרפתיה בריגיט בנון ונבחרת מערב גרמניה ניצחו ב"קריטריום" העולמי בדקר לנשים.

★ רכיבה: הסוס אמסוטו ורוכבו מייקל רוברטס, ניצחו במירוץ ע"ש המלך ג'ורג', באסקוט.

★ כדורעף: ארה"ב גברה על בריה"מ בגמר גביע ארה"ב לגברים.

★ כדורגל: אירוח אליפות העולם 1994 הוענק לארה"ב. ■

דוד איגר

השבוע בטוטו

משחקי הליגות האוסטרליות מינימום הפרס הראשון: *

300,000 ש"ח

* כולל העברה.

טוטו

תחזיתוטו

שישו שכטמן

תחזית למחזור 49 בטוטו

1. אלטונה גייט – ווסט גייט. ארבעה המשחקים הראשונים בטופס הם מהליגה הראשונה של ויקטוריה. המארחים, שהפסידו לראשונה בשבת האחרונה, לא יפסידו פעם שניה ברציפות – גם מול קבוצה שניצחה בשבת האחרונה 0–6. 1,X במשחק הראשון.

2. אסנדון – נוקס סיטי. בשנה שעברה ניצחו האורחים 3–1. המארחים ניצחו בשבת האחרונה, אחרי חודשיים ללא נצחון. משולש.

3. מורולבארק – מורדיאלוק. לשתי הקבוצות שמות דומים ושתיהן סיימו בשבת האחרונה ב-1–1. האורחים לא ניצחו במגרשם, מאז תחילת הסיבוב השני, אבל השיגו בתקופה זו שני נצחונות חוץ. 1 מספיק.

4. גונאודינג – סנבורי. בשנה שעברה 0–0. לא לסמן השנה שום דבר פרט ל-1. לסנבורי 10 (!) הפסדים רצופים ובשבת יהיה ההפסד האחד-עשר.

5. דונקאסטר – נורת גילונג. כל המשחקים מהליגה השניה של ויקטוריה מופיעים בטופס וזה הראשון שבהם. שתי הקבוצות סיימו בשבת האחרונה את משחקיהן בתיקו, אבל לאורחים יש עדיפות מכרעת והם ינצחו.

6. דובטון – היידלברג. בשנה שעברה ניצלה דובטון מירידה במחזור לפני האחרון והשנה היא מנסה לעלות לליגה הראשונה. למרות מיקומה הגבוה היא צברה בחודש האחרון רק 4 נקודות. משולש – בנסיון לתפוש הפתעה.

7. אלתהאם – קליפטון-היל. יש משחקים שבהם מספיק רק להסתכל על הטבלה... למארחים חסר משחק וחסרות להם גם הרבה נקודות. המשחקים בליגה השניה של ויקטוריה מצטיינים במיעוט הפתעות. 2 סולו.

8. קילור – אלטונה סיטי. למרות הפרשי המיקום, זה משחק שצריך להיזהר בו. האורחים אומנם מצויים בתחתית הטבלה אבל הם, כנראה, בכושר טוב – אבל לא הפסידו לחודש האחרון (2 נצחונות, 2 תיקו). משולש.

9. מלבורן – סנדרינגהאם. עוד משחק בין תחתית לצמרת. השבועות האחרונים בטוטו, הצטיינו בריבוי סימון 2 וגם השבוע יהיו, כנראה, הרבה נצחונות חוץ. אנחנו מוסיפים גם X ל-2 – שיהיה...

10. פרהאראן – רינגווד. משחק קשה לניחוש. בשנה שעברה ניצחו האורחים 3–2. הם סיימו בתיקו בשלושה מתוך חמשת המשחקים האחרונים ולכן נראה סימון 1, 2 מאד מתאים.

11. יאראויל – וויברלי. המארחים מתדרדרים אט-אט לתחתית הטבלה: את נצחונם האחרון השיגו לפני חודשיים. גם האורחים לא משהו מיוחד. כל תוצאה אפשרית.

12. אתונה – בייזווטר. שלושת המשחקים האחרונים הם מהליגה העילית של מערב אוסטרליה. בליגה 8 קבוצות ומקיימות 3 סיבובים. לפני חודשיים ניצחה אתונה, אבל מאז האורחים התקדמו עד למקום השני בטבלה. משולש.

13. סורנטו – פרת-איטליה. בסיבוב הקודם 1–1, הקבוצות פחות או יותר עם אותם השיגים ועוד אין לנו תיקו "סולו" בטופס. זה יהיה המשחק.

14. ספירווד – קינגסווי. המארחים שזכו בעבר באליפות הליגה – בצרות אמיתיות: מקום לפני אחרון בטבלה, 3 שבועות ללא ניצחון ובשבת האחרונה חטפו שישיה. קשה להאמין שהמצב יימשך. 2,1.

מערב אוסטרליה
(לאחר 15 מחזורים)

.1	אתונה*	26–46	25
.2	בייזווטר	29–31	25
.3	סטירלינג	26–27	22
.4	נורת'פרת	29–29	22
.5	פרת איטליה*	24–25	21
.6	סורנטו	33–23	21
.7	ספירווד	33–22	15
.8	קינגסוויי	24–21	14

* משחק חסר

ויקטוריה (ליגה ראשונה)
(לאחר 18 מחזורים)

.1	אלטונה-גייט	6–34	29
.2	פרנקסטון	17–31	27
.3	אלביון	17–27	22
.4	ווסט-גייט*	16–30	21
.5	מורולברק	25–35	20
.6	ברודמדוס	20–23	19
.7	ווריבי*	14–18	18
.8	נוקס-סיטי*	24–23	18
.9	מורדיאלוק	24–17	17
.10	גונאודינג*	26–22	16
.11	אסנדון-סיטי	25–19	15
.12	ריצ'מונד	45–17	12
.13	דנדנונג	29–12	8
.14	סנבורי	30–9	6

* משחק חסר

ויקטוריה (ליגה שניה)
(אחרי 18 משחקים)

.1	סנדרינגהאם*	17–38	27
.2	נורת גילונג	21–35	26
.3	דובטון	15–28	26
.4	קילור	23–31	23
.5	קליפטון-היל	24–34	21
.6	רינגווד	26–26	19
.7	וויברלי	30–32	17
.8	פרהאראן	30–28	16
.9	יאראויל	25–21	16
.10	דונקסטר	24–16	15
.11	היידלברג	24–18	14
.12	אלטונה-סיטי	35–24	12
.13	פט.מלבורן	35–22	12
.14	אלתהאם*	40–13	6

* משחק חסר

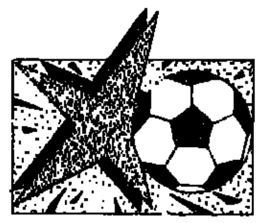

הצעות השבוע

שיטות מלאות

	סולידי 2	x	1	הפתעות 2	x	1	הגיוני 2	x	1	לעשירים 2	x	1
1		X		X				X	X			X
2		X				X	X		X			X
3		X		X		X			X	X	X	X
4		X	X			X	X	X			X	X
5	X			X	X			X		X	X	
6	X		X		X		X			X		
7	X			X		X	X		X	X		
8	X			X	X			X	X		X	X
9	X			X				X		X		
10	X	X		X	X		X		X			X
11			X			X		X	X		X	X
12			X		X	X		X			X	
13	X		X	X			X		X	X	X	X
14		X		X				X		X	X	X
שלשות	–			–			–			3		
כפולים	4			6			8			4		
טורים	16			64			256			432		

שיטה מצומצמת

	2	x	1
1		X	X
2	X	X	X
3			X
4			X
5	X		
6	X	X	X
7	X		
8	X	X	X
9	X	X	
10	X		X
11	X	X	X
12	X	X	X
13		X	
14	X		X
שלשות	5		
כפולים	4		
טורים מלא	3888		
טורים בשיטה המצומצמת	432		

	1: 2	x	1	2: 2	x	1	3: 2	x	1	4: 2	x	1	5: 2	x	1
1		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X
2	X				X				X	X				X	
3			X			X			X			X			X
4			X			X			X			X			X
5	X			X			X			X			X		
6		X				X	X					X	X		
7	X			X			X			X			X		
8			X	X				X			X				X
9	X	X		X	X		X	X		X	X		X	X	
10	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X
11	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
12	X			X			X				X			X	
13		X			X			X			X			X	
14	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X

	6: 2	x	1	7: 2	x	1	8: 2	x	1	9: 2	x	1
1		X	X		X	X		X	X		X	X
2			X	X				X				X
3			X			X			X			X
4			X			X			X			X
5	X			X			X			X		
6		X		X				X				X
7	X			X			X			X		
8	X			X				X				X
9	X	X		X	X		X	X		X	X	
10	X		X	X		X	X		X	X		X
11	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
12		X				X			X			X
13		X			X			X			X	
14	X		X	X		X	X		X	X		X

כ"א באב תשמ"ח | גליון 347 | עריכה: בת דורה בך | גרפיקה לוסי קוסיר | 4 באוגוסט 1988

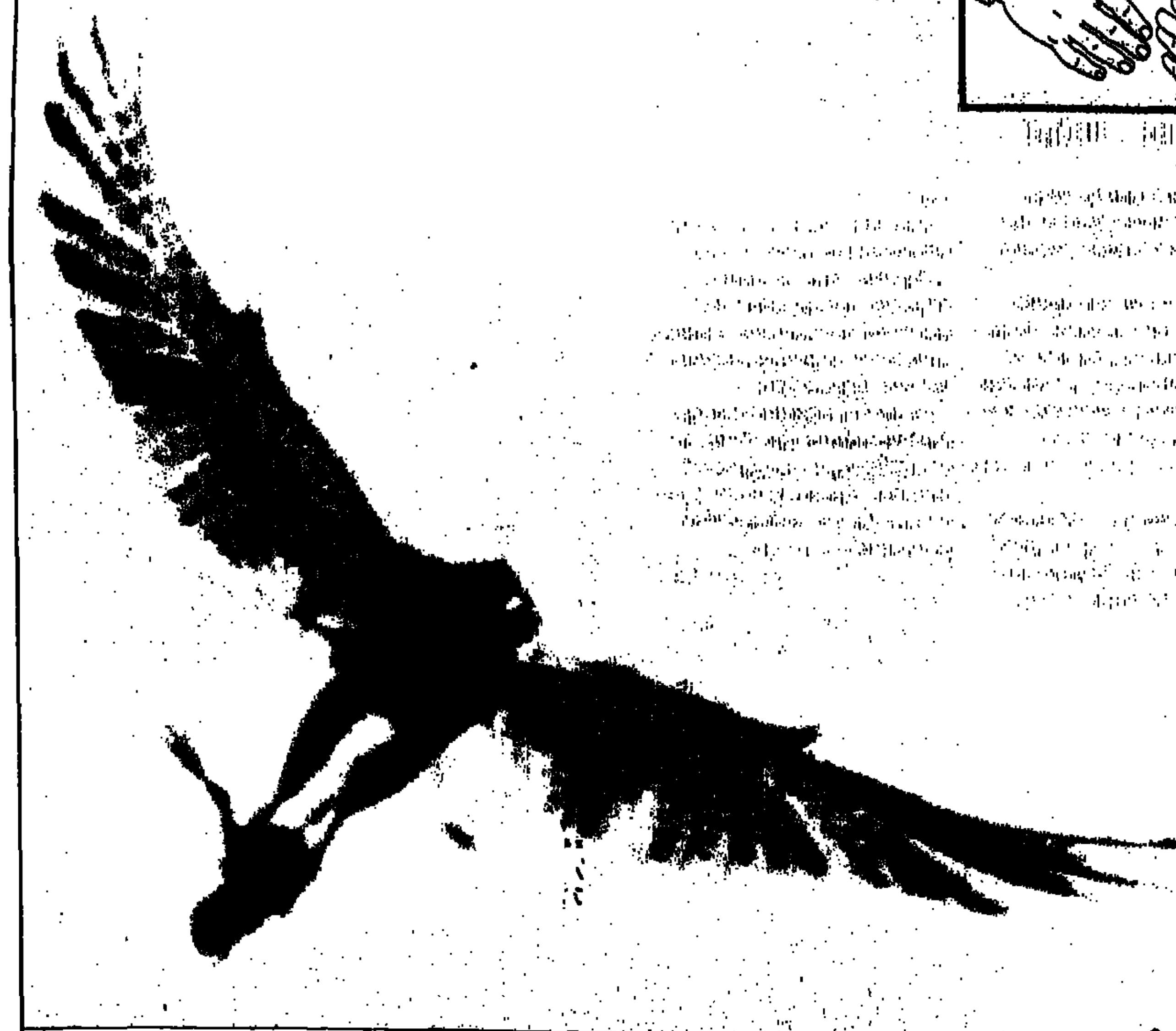

בן מצוי אוחז באפרוח צילום: נבי אלדר

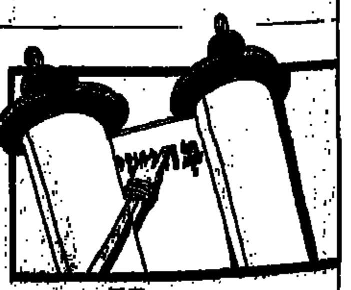

דברי חכמה

כשתהיו גדולים

כ"ג אב, אוגוסט (פרשת ראה)

קרה לכם פעם שאיזה מבוגר הרגיז אתכם ואמרתם לעצמכם: כשאני אהיה גדול לא אתנהג כך לילדים?

האם כשתהיו גדולים באמת תזכרו איך זה להיות ילד, מה אוהבים, מה שונאים וממה מפחדים?

או תהיו נבונים, תלבשו בגדים של מבוגרים, תלכו בבוקר לעבודה ותקראו את החדשות בעתון. הילדים יהיו שונים מאד מכם.

"ואהבתם את הגר, כי גרים הייתם בארץ מצרים". תמיד חשוב לנסות להבין את האחר, גם אם הוא שונה ממך. אבל בודאי שצריך להבין אותו אם גם אתה היית פעם במצבו או לא צריך להבין משהו חדש, אלא פשוט לזכור איך היה פעם. בני ישראל היו זרים במצרים, הם יודעים איך מרגיש זר בארץ שאינה שלו, לכן הם צריכים להבין לנפשם של הגרים בארצם ולאהב אותם.

אבל לא תמיד זה כך. יש הרבה מבוגרים ששכחו איך זה להיות ילד למרות שגם הם היו פעם ילדים. אולי הפתרון הוא לחשב על זה כבר עכשיו כשאתם עוד ילדים. יש ילדים שכותבים ביומן כל מיני דברים שהם רוצים לזכור כשהם יהיו גדולים.

וכשתהיו גדולים יהיו דברים שתאמרו: אז עוד הייתי ילד ולא הבנתי, אבל יהיו דברים אחרים שעליהם תאמרו: אז עוד הייתי ילד והבנתי.

משה מאיר

איזה צחוק

שקר

לפעמים זה קורה,
ואני –
ככה ... קצת משקר.
אז האף לא ממש
צומח,
אבל הפרצוף בוער.

חוה חבושי

השבועון לצעירים

מעריב לנוער גאה להציג:

היומן שיעשה לכם את השנה

עשר סיבות טובות *

יומן מעריב לנוער * שיהיה לך

תלוש הזמנה

לכבוד
ספרית מעריב
רח' התילזון 3, רמת־גן 52522

נא לשלוח אלי יומן מעריב־לנוער (______ יחידות) במחיר 16 ש"ח ליחידה

מצ"ב המחאה ע"ס ______ ש"ח לפקודת ספרית מעריב

שם______ מס' ת.ז.______

כתובת______ מיקוד______

טלפון______ תאריך______

חתימה______

העיתונאי הקטן

אל חדר המערכת של עתון הילדים "דגלון" נכנס פעם, בצעד מהיר, ילד כבן עשר. גבה־קומה היה, שחרחר, מתלתל. עיניו חומות, יוקדות וכל כלו – אש בוערת.

עורכת העתון ישבה רכונה אל שלחנה, מעיינת בהגהות ספור אחד.

– שלום – קרא הילד. – כאן מערכת העתון "דגלון"?

העורכת הפנתה מבטה וענתה לו:

– כן.

– את עליזה רז, עורכת העתון?

– אכן.

– נעים מאד – הושיט לה ידו – אני יואב קדני, מן המושבה עמיאל.

– נעים מאד – ענתה לו העורכת, מושיטה לו ידה. – במה אפשר לעזור לך?

– אני... את מבינה... משגע לעתון שלך... אני רוצה להיות עתונאי ועורך כמוך. באתי כדי... כדי ללמד ממך איך עושים עתון. אני רוצה להוציא עתון במושבה שלנו. אני... אני רוצה לכתב את דבר העורך ולחתם את השם שלי, כמו שאת חותמת... אז... את מסכימה לעזר לי?

– יודע אתה מה? – פנתה אליו עליזה – צריך היית לקבע עמי פגישה מראש.

תאר לך שכל אחד מן המעריצים שלי היה מגיע הנה, כמוך, פתאם. איך הייתי מצליחה להוציא את העתון?

– סליחה – מלמל יואב – לא חשבתי על זה... לא הבאתי בחשבון... חשבתי ש... שתשמחי שאני כאן... שאם תדעי, כמה אני מעריץ אותך – תעזרי לי להיות כמוך.

– ואיך הגעת אלי, יואב? – התענינה.

– הרי חפש היום, יש לי דודה בתל־אביב. דודה מלכה. אבא הביא אותי אליה ואני התעקשתי, שאני רוצה להגיע אליך לבדי, אז... דודתי מלכה הביאה אותי עד לפתח בנין העתון ונסעה לקניון. היא תחזור הנה ותקח אותי בחזרה... את... אני מקוה... לא כועסת עלי, נכון?

עליזה הסתכלה בו וחשה עד מה עז רצונו של הנערון. היא לטפה את ראשו ואמרה:

– לא, כבר לא כועסת, רק אמר לי: במה אפשר לעזר לך?

– אני רוצה לראין אותך. אפשר?

– טוב. שב על כסאי והתחל לשאל.

– ש... שאני... אשב במקומך?

– מדוע לא? תרגיש כמו עתונאי.

יואב טפס על הכסא, התישב והביט סביבו. השלחן היה מלא ניירות, תגזירים ושאר אביזרי עורך.

– הוו – קרא – הנה הכותרת של העתון. איזה יפה והנה – דבר העורכת. מתי כבר מוכן לדפוס?

– כן, לגליון הבא.

יואב נשם עמקות.

– איזה ריח טוב. ריח של דפוס. אני אוהב עתון "טרי". ישר מהדפוס. אני אוהב לקרוא אותו... אני... אני מתרגש כל כך... גם את, עליזה?

העורכת התקרבה אליו.

– יואב – אמרה לו – על רגל אחת אינני יכולה לענות לך על שאלות כה רבות. יש לי עצה בשבילך: אנחנו נרד למטה, לבית הדפוס, ו...

– ישר לבית הדפוס? נראה איך מדפיסים עתון?

– כן, נראה. אחר כך תקבל ממני הסבר. נחזור הנה ונמתין לדודתך, או אולי היא תמתין לנו. אחר כך תכין לי שאלות מראש. טוב?

– יפי – קרנו פניו – זה יהיה מאמר המערכת הראשון שלי: "איך מכינים עתון". ואת יודעת איך אקרא לו?

– איך?

– אני אקרא לו... נו... ברח לי השם... אין דבר, עוד אזכר.

– טוב, יואב. בוא, נרד.

שניהם ירדו לדפוס. הנערון לטש עיניו אל המכונות; מדי פעם אל אחד מעובדי הדפוס, שאל, התענין, אף גלה בקיאות רבה. משנסתים הסבוב חזרו לחדר המערכת.

– זה היה נפלא, עליזה, נפלא. תודה. את היית... היית ממש...

– תגיד מה שבלבך, יואב, אל תחשש.

– פגז! – קרא והסמיק.

עליזה נתחיכה. הוא הביט בה ומלמל:

– קראתי פעם, כי רק הנועזים והאמיצים מצליחים. מי שמתביש לא מגיע רחוק. לכן, עליזה, אולי הייתי חצפן קטן... אולי התנהגתי לא בסדר, כדברך, אבל חשבתי שככה צריך להיות עתונאי. חשבתי שעתונאי צריך להגיע לכל מקום, להתענין בכל דבר. אני קורא המון, המון בחייו בולע כל דף מדפס שאני רואה... את חושבת... את חושבת... שאני אצליח?

עליזה הביטה בעיניו החומות, עיני שקדים, וראתה את אש התלהבות יוקדת בהן.

– עוד תצטרך ללמד הרבה, הרבה, יואב. עוד יעבר עליך לא מעט, אבל אני מאמינה כי תצליח.

– הו, הנה מלכה מגיעה – קרא יואב. – כבר באה לקחת אותי.

דודתו נבוכה פנימה.

– שלום לך, עליזה רז – קראה. – נעים לי מאד להכירך שמי מלכה ביקטוריצקי. קצת קשה לבטוי. אני מקוה שהשכשיט שלנו לא עשה לך בעיות.

– לא, לא – נצטחקה עליזה – להפך!

– הוא חסך עולמות להגיע הנה, ודוקא לבדו. אני מקוה כי הסביר לך את הכל.

– אכן, הסביר. ואנחנו, יואב – פונה אליו – נשאר בקשר, נכון?

– כן, כן – קרנו פניו – בטח. וכשאני אחזור הביתה, אשאל אותך שאלות מסדרות. אפשר בטלפון?

– עדיף שתכתב, ואם תשאל מעט שאלות – אולי תצפה לך הפתעה.

– אני יודעו – קרא – את תעני לי [illegible] השאלות והתשובות.

– ונשתף!

– את יודעת מה, עליזה? – [illegible] קולו.

– כן, מה?

– כשאני אוציא את העתון שלי, אני מבקש ממך שתבטיחי לי הבטחה.

– בבקשה.

– את תפני אלי בשאלה ואני אשיב לך תשובה. את תהיי הראשונה, [illegible] המדור. זה יהיה כיף בחיי. את מסכימה?

– ברצון רב!

יואב הושיט לה ידו. הם לחצו ידיהם דומם.

– תודה לך, עליזה, תודה על הכל – אמר, נרגש ונפעם – לא אשכח את הבקור הזה לעולם ו... תסלחי לי שגזלתי מזמנך היקר... פשוט, הייתי מכרח. את מבינה אותי, נכון?

עליזה הנידה בראשה.

– טוב, אז שלום לך. בואי, מלכה, נלך.

דודתו נפרדה ממנה ושניהם יצאו החוצה.

יפרח חביב

יוצרים

הנה הגיע הקיץ והבלוי העקרי הוא, כרגיל, הים. לוקחים שמן שזוף, כובע ומגבת, וקדימה אל מרחבי החול הזהב!

כאן פורשים שמיכה דקה, שיהיה לכלם היכן לשבת. ואז מתחילות הבעיות!

השמיכה הזה, מתקמטת עם כל תנועה שלנו, מתקפלת, מתמלאת חול... כל הפרות ששמנו עליה כבר חורקים כשאנו מנסים לאכל אותם... מה עושים כדי שהשמיכה תשאר במקום אחד, בשקט? וכבן יוצרים שמיכה ציתניתו והעבודה אינה מסבכת.

ראשית, קונים ארבעה חשוקי מתכת (הנמצאים למכירה בחנויות למלאכת־יד) ותופרים אותם בתפרים חזקים אל קצות השמיכה. עתה משיגים ארבעה מוטות־עץ או מקלות פלסטיק לא גדולים (אך חזקים) ולוקחים אותם עם השמיכה אל הים. כאשר מגיעים אל החוף פורשים את השמיכה ותוקעים את המוטות בתוך חשוקי המתכת שבקצוות.

עכשו אפשר להשתרע בנחת על השמיכה ולהיות בטוחים שהיא לא תשתולל.

רוני לרנר

ציור: [illegible]

10 קלטות במתנה

העטיפות של הקלטות

מה הכי אוהבים הילדים? בעצם הכל, ובמיוחד סיפורים. ואיזה סיפורים? כאלה נהדרים, שמחים, עצובים, כמו "אליעזר והגזר", "שמוליקיפוד", "הנסיכה שהלכה לאיבוד", "סיר הסירים", "התנ"ך של הפעוטים", "שמלת השבת של חנהל'ה", "מגדל של קוביות", "סיפורי לאה גולדברג", "מיץ פטל" ועוד ועוד.

עכשיו 10 קלטות מעוצבות להפליא עם כל הסיפורים הזוכים להגשה ברורה ושובבה מפי גידי גוב ועפרה ויינגרטן, האהובים על הילדים מתוכניות הטלוויזיה. 10 קלטות, בכל קלטת סיפור או סידרה של סיפורים קצרים. נעים מאוד להאזין במיוחד בווקמן לפני השינה, או במתנות יום הולדת, סתם בשביל הכיף, או למתנות. כל קלטת עולה 3,5 ש"ח (ממש בזול) הרי לכם אוסף נפלא של יופי, של סיפורים המוגשים בשמחה ובחן רב.

כמאי ומומלץ!

ילדים בקשו מההורים שיהיה לכם בבית לחופש ולהאזנה נעימה.

איקי שובל

שְׂפַת הַיִּדִּישׁ הַנִּשְׁכַּחַת

רחל רין צילום: דניאל סטוקלין

בפסטיבל הזמר העברי בערד הופיעה להקת "נגון עתיק" שנחלה אשתקד הצלחה רבה בלקט שירי יידיש.

המדריכה המוסיקלית של הלהקה ערד, המוסיקאית רחל רין, מסבירה: "שפת היידיש נשכחת מהדור הצעיר. השפה שהיתה מנת חלקם של מיליוני יהודים במזרח אירופה לפני השואה ונלמה בניביה המיוחדים מסרת ותרבות עשירה נעלמת מהנוף בפולקלור הישראלי, במיוחד מאזני הילדים שלא ידעו את יוסף. הילדים כיום, אומרת רחל, נתקלים בשפה "המצחיקה" רק בבקורם אצל סבא וסבתא. כך שלא פלא שהיא מצטירת להם כשפה המשתיכת לזקנים ונצולי שואה. השואה גרמה פער מסים בין הסב לנכדו, אשר לא מצליח להבין את עולמו של סבו המגולם בשפת היידיש. תרבות זו נשמדה בשואה כלא היתה כשאידה שפה יתומה מדוברים. אין עוד שפה כדגמת היידיש אשר יכולה להביע נאמנה את רזי הרוח היהודית במלל של שמחה, בכי (וההומור היחודי הידוע, צחוק מהול בעצב). אלמלא השואה, מציינת בעצב רחל, היתה תופסת ללא ספק שפת היידיש מקום מכבד יותר בתרבות הישראלית, בד בבד עם העברית המתחדשת. בארץ השתרשו שירים רבים שמקורם ביידיש ומושרים כיום בשפה העברית בגני ילדים ובתנועות נער. שירים כדגמת "על האח", "יום הולדת חגיגה נחמדת", "בין הרים ובין גבעות טסה הרכבת", "ממחת לשלע", "ימי חנוכה" ורבים אחרים המושרים היום בעברית, אף בעבר שרו אותם ילדי הגטו היהודים ביידיש לפני שנלקחו למחנות השמדה. זה שלש שנים מופיעה להקת "נגון עתיק" ברחבי הארץ. "קהל המאזינים, מציינת בספוק רחל, אשר היה בראשונה פנסיונרים, משתנה והסבתות כיום מביאות את נכדיהן, המפתעים לשמע שירים מכרים מהגן מושרים ביידיש". רחל עלתה מוילנה שבברית־המועצות לפני 17 שנה. "את ילדותי בליתי – מספרת רחל – במנוסה מתמדת עם אמא מפני הנאצים שהלכו והעמיקו לתוך רוסיה. בתם המלחמה, כאשר העריץ סטאלין אסר על כל פעילות יהודית והרג את המנהיגים של שארית הפליטה היהודית, פחדו היהודים לדבר בשפת היידיש בראש חוצות ושפה ירדה למחתרת ודעיכתה נמשכה. בביתי, אומרת רחל, שמרו על הנחלת והתגאו בה. לא רק שדברנו אלא שרנו ואמי אף למדה בסתר עברית את אלה שהתעתדו לעלות ארצה. ילדותי הקשה ומלאת הפחד מפני אנטישמיות בליטא הביאה אותי לא פעם למצבים מביכים, בהם מצד אחד התגאיתי בתרבות שספגתי בבית ומצד שני, בבית הספר הליטאי, בודדה בין ילדים ליטאים רווי דעות אנטישמיות, נאלצתי להסתיר ולהפנים את עולמי הפנימי שנים רבות. אלמלא כך הייתי זוכה ודאי לקריאות בוז וגם למלקות מהמפרחחים הגוים. בפסטיבל הזמר העברי אני חשה הרגשת נצחון אישי שאנו פה. 40 שנה מאחר יותר, חלומי התגשם ואני שרה ללא כל פחד יידיש ועברית בנגב הישראלי באזני ילדים יהודים ללא כל פחד שיעליבו אותי ויכו אותי בגלל היידיש..."

דניאל סטוקלין

הגנה עצמית "פרק ב'"

כדי לרכוש ביטחון עצמי דרוש כושר. לצורך זה מתאמנים אצלנו הרבה מאד. וזה עוד הרבה לפני שנתחיל להתאמן וללמוד את תרגילי ההשרדות של ההגנה העצמית.

תרגילים אלו מורכבים מצורות לחימה שונות: ג'ודו, קרטה ועוד. בסדרת התמונות הנוכחית נראה ילדים המתאמנים על "קיר הכושר" בצד ילדים המתאמנים בבעיטות קרטה על שק האימונים. תמונה אחרונה לוקחת אותנו כבר אל אימון בקרב.

להתראות בפרק הבא

דניס הנובר

קיר הכושר. אוגרים כושר לקראת האסון

תירגול של שק האסון לשיפור מכת רגל

מגינים מיוחדים על גופם של המתאמנים בעת תירגול קרב